Kielce, dnia 25 kwietnia 1936 r.

KIELECKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 9.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

60.

ZARZĄDZENIE
Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 11 kwietnia 1936 r.
w sprawie przepisów miejscowych o zaopatrywaniu ludności w wodę oraz o usuwaniu nieczystości w m. Kielcach.

Na podstawie art. 408 pkt. 14, art. 410 pkt. 9 i pkt. 12 i art. 415 pkt. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) na wniosek Wojewody Kieleckiego z dnia 19 lipca 1934 r. Nr. KBB-8/14, oparty na postanowieniu Tymczasowego Prezydenta m. Kielc z dnia 15 czerwca 1934 r., działającego na mocy art. 73 ust. 3 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) zarządzam, co następuje:

§ 1. Nieruchomości prywatne, zabudowane budynkami, przeznaczonemi na pobyt ludzi lub na stajnie, obory, chlewy i garaże, lub przeznaczonemi na przetwórnie produktów spożywczych, po otwarciu wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu, powinny być zaopatrzone przez właścicieli w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim w terminie, który oznaczy Zarząd Miejski, nie krótszym jednak niż 1 rok od daty otwarcia wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu.

Wrazie nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków, o których mowa w ustępie 1-szym, na nieruchomościach, położonych przy ulicy lub placu, na którym znajduje się wodociąg miejski, nieruchomości takie w każdym razie powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim przed oddaniem do użytku części budynku nadbudowanej, powiększonej lub przebudowanej.

§ 2. Nieruchomości prywatne, niezabudowane budynkami, określonemi w § 1, w chwili otwarcia miejskiego wodociągu na odnośnej ulicy lub placu, powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia wodociągowe i połączone z wodociągiem miejskim po ich zabudowaniu przed oddaniem budynków do użytku.

Przepisy § 1, jako też przepisy ustępu pierwszego niniejszego paragrafu, nie wprowadzają przymusu pobierania wody dla celów technicznych i przemysłowych, jak również nie mają zastosowania do nieruchomości zaopatrzonych z własnych urządzeń w wodę zdatną do picia, o ile właściciel nieruchomości udowodni, że urządzenia te stale i pewnie dostarczają wodę zdatną do picia.

Wrazie uzasadnionych wątpliwości co do zdatności wody do picia, Zarząd Miejski może ponownie zażądać przedstawienia dowodów, o których mowa w ustępie poprzednim.

§ 3. O czasie otwarcia wodociągu miejskiego na danej ulicy lub placu Zarząd Miejski powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości, położonych przy tejże ulicy lub placu.

§ 4. Wrazie niezastosowania się właściciela nieruchomości do przepisów § 1 i § 2 ust. 1 Zarząd Miejski ma prawo połączyć tę nieruchomość z wodociągiem miejskim i urządzić na niej jeden lub wrazie potrzeby kilka punktów odbiorczych wody (zdrojów) na koszt właściciela.

Połączenie domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem gminnym.

§ 5. Połączenia domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem miejskim na przestrzeni od zaworu głównego za wodomierzem lub miejscem, przeznaczonem na jego umieszczenie, do rurociągu ulicznego, wykona Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości.

Właściciel nieruchomości przed rozpoczęciem robót powinien wpłacić do Kasy Miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę w wysokości, określonej przez Zarząd Miejski. Ostateczne uregulowanie należności z tego tytułu powinno nastąpić po wykonaniu połączenia przez Zarząd Miejski.

Połączenia te na przestrzeni od zaworu głównego do rurociągu ulicznego stanowią własność gminy i będą na jej koszt utrzymywane.

Zwolnienie od obowiązku połączenia nieruchomości z wodociągiem gminnym.

§ 6. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może wyjątkowo zwolnić właściciela od obowiązku, określonego w § 1 i 2. Z ustaniem powodu zwolnienia od tego obowiązku, zwolnienie traci swą ważność.

Kolonjom robotniczym i właścicielom domów skromnie wyposażonych, domów o małych mieszkaniach oraz domów o charakterze wiejskim lub prowizorycznym, Zarząd Miejski może zezwolić, do czasu zmiany charakteru zabudowania, na urządzenie ich kosztem w obrębie nieruchomości zdrojów wodociągowych, zasilanych z wodociągu miejskiego — zamiast zwykłych domowych urządzeń wodociągowych.

Wrazie przyłączenia do wodociągu miejskiego nieruchomości, o których mowa w ust. 2 niniejszego paragrafu, Zarząd Miejski może należność za to przyłączenie rozłożyć na raty.

Specjalne urządzenia do podnoszenia wody w domach wysokich.

§ 7. W przypadkach, gdy ciśnienie wodociągu miejskiego jest niewystarczające dla podawania wody na najwyższe piętra wysokich lub wysoko położonych budynków, właściciel nieruchomości jest obowiązany zastosować odpowiednie urządzenia, zabezpieczające potrzebne ciśnienie wodociągowe.

Wykonywanie robót przy budowie wodociągu domowego.

§ 8. Domowe urządzenia wodociągowe powinny być wykonane przez osoby, posiadające odpowiednie uprawnienia, stosownie do rozporządzenia Prezydenta R. P. o prawie przemysłowem z dn. 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) wraz z późniejszemi zmianami.

Otwarcie dopływu wody do wodociągów domowych.

§ 9. Otwarcie dopływu wody z wodociągu miejskiego po wykonaniu domowych urządzeń wodociągowych może nastąpić dopiero po sprawdzeniu przez Zarząd Miejski należytego wykonania wodociągu domowego, przeprowadzeniu próby na ciśnienie i udzieleniu pozwolenia na użytkowanie. Zarząd Miejski przystępuje do sprawdzenia należytego wykonania instalacji i próby w porządku zgłoszeń w terminie nie dłuższym niż 1 tydzień od daty zgłoszenia. Próba ma polegać na poddaniu sieci w ciągu conajmniej 20 minut ciśnieniu, przekraczającemu o 5 atmosfer normalne ciśnienie w sieci, jednak nie mniejszemu od 8 atmosfer. Zabrania się bez uzyskania pozwolenia Zarządu Miejskiego przerabiać urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne ukończone i oddane do użytku.

Istniejące domowe urządzenia wodociągowe.

§ 10. Urządzenia wodociągowe, wykonane na nieruchomościach przed wejściem w życie niniejszych przepisów, mogą być przyłączone do miejskiego wodociągu, o ile zadawalniająco wytrzymują próbę ciśnienia, i o ile przez Zarząd Miejski stwierdzonem zostanie, że nie wykazują zbyt znacznych odchyleń technicznych od niniejszych przepisów.

Zarząd Miejski może zarządzić zasypanie istniejących studzien, o ile zostanie ustalone, że studnie te mogą szkodliwie oddziaływać na zdrowie ludzkie.

Utrzymywanie domowej instalacji wodociągowej.

§ 11. Właściciel nieruchomości obowiązany jest utrzymywać instalację wodociągową w zupełnym porządku i odpowiada za każde zewnętrzne uszkodzenie wodomierza i przewodów łączących oraz za ich uszkodzenia z powodu zamarznięcia. Wszelkie uszkodzenia instalacji właściciel powinien niezwłocznie naprawić, a o każdem zauważonem uszkodzeniu wodomierza niezwłocznie zawiadomić Zarząd Miejski.

Wykonywanie wszelkich robót na połączeniu z wodociągiem miejskim od wentyla spustowego z wodomierzem włącznie należy do Zarządu Miejskiego.

Wstrzymanie dopływu wody do nieruchomości.

§ 12. Zarząd Miejski może zarządzić wstrzymanie dopływu wody do wodociągów domowych w następujących przypadkach:

1) wrazie stwierdzenia w instalacji domowej braków, grożących niebezpieczeństwem;

2) wrazie stwierdzenia, iż woda w wodociągu jest zanieczyszczona w sposób dla zdrowia szkodliwy;

3) wrazie pożaru i potrzeby zwiększenia dopływu wody do hydrantów pożarnych;

4) jeżeli odbiorca, pobierający wodę dla celów przemysłowych, zalega z opłatami za wodę i kanały.

Wstrzymanie dopływu wody trwać będzie tak długo, dopóki powyżej wskazane powody nie ustaną.

Wrazie nieusunięcia przez właściciela nieruchomości braków w instalacji, określonych wyżej w pkt. 1, w terminie wyznaczonym przez Zarząd Miejski, ten ostatni może je usunąć na koszt właściciela.

Przerwy w dostarczanin wody.

§ 13. Przerwy w dostarczaniu wody, wywołane przez siłę wyższą, jako też wskutek robót, wykonywanych przez Zarząd Miejski w celach rozszerzenia lub naprawy miejskiego wodociągu, albo też spowodowane przyczynami, wskazanemi w § 12, nie mogą być podstawą do żądania odszkodowania przez właścicieli nieruchomości.

O zamierzonej przerwie zainteresowani powinni być możliwie na czas zawiadamiani.

Kontrola domowych urządzeń wodociągowych.

§ 14. W celu kontroli domowych urządzeń wodociągowych upoważnieni pracownicy Zarządu Miejskiego mają prawo wolnego wstępu pomiędzy godziną 8 a 18 do wszystkich pomieszczeń, w których znajdują się części instalacji domowej, a gdy zwłoka może spowodować niebezpieczeństwo, również od godziny 18 do godziny 8.

Opłaty za korzystanie z wody.

§ 15. Za korzystanie z wody z wodociągu miejskiego lub za prawo takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z wodociągiem gminnym albo powinny były być połączone z tym wodociągiem w myśl § 1 i § 2, tudzież za czynności, związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i na ich użytkowanie, Zarząd Miejski pobiera opłaty według taryfy.

Opłaty za wodę zużytą dla celów domowych pobiera Zarząd Miejski według swego uznania ryczałtowo lub w/g miesięcznych wskazań wodomierzy.

Opłaty ryczałtowe nie mogą być pobierane dłużej niż 3 lata od daty połączenia nieruchomości z wodociągiem gminnym.

Raz wprowadzone pobieranie opłat za wodę według wskazań wodomierza nie może być zastąpione pobieraniem opłat ryczałtowych, jednak w okresie oznaczonym w poprzednim ustępie w wypadku stwierdzonego zużycia wody poniżej normy 20 litrów na osobę w ciągu doby, Zarząd Miejski ma prawo pobierać opłaty ryczałtowe.

Celem kontroli pobierania wody przysługuje Zarządowi Miejskiemu prawo wstawienia wodomierza do każdego połączenia domowego.

Zwolnienie właściciela nieruchomości od obowiązku połączenia nieruchomości z wodociągiem miejskim (§ 6) nie zwalnia go od obowiązku uiszczania ryczałtowych opłat wodociągowych, przewidzianych w § 91 ust. 2.

§ 16. Opłaty za wodę, używaną dla celów przemysłowych, będą pobierane w/g specjalnych stawek, przewidzianych w taryfie,

§ 17. Opłatę za wodę i za korzystanie z wodomierza uiszcza właściciel nieruchomości co miesiąc.

O ile w poszczególnych mieszkaniach są oddzielne wodomierze, Zarząd Miejski może pobierać opłatę za wodę bezpośrednio od odnośnych lokatorów.

Odpowiedzialność za zniszczenie lub uszkodzenie wodomierza, wynikłe z winy użytkowcy, ponoszą: właściciel nieruchomości (ust. 1), lub lokator (ust. 2).

Pracownicy miejscy odczytują wskazania wodomierza w obecności osób, odpowiedzialnych za jego uszkodzenie (ust. 3), lub ich pełnomocników, albo członków rodziny.

Gdyby z winy właściciela nieruchomości z powodu braku dostępu do wodomierza dwa razy z rzędu nie można było dokonać odczytu, koszta trzeciego odczytu i następnych ponosi właściciel nieruchomości.

Plomby przy wodomierzach mogą być zdejmowane tylko przez pracowników Zarządu Miejskiego.

§ 18. Za prawo korzystania ze wspólnych zdrojów i studzien (§ 6) właściciele nierucho-

mości, na których żądanie i koszt zdroje te i studnie zostały zbudowane, uiszczają opłatę według taryfy (§ 91 ust. 2 i § 93 ust. 6).

§ 19. Od lokali niezajętych nie pobiera się opłat ryczałtowych z wyjątkiem opłaty za wynajem wodomierza, do pokrycia której obowiązany jest właściciel nieruchomości.

§ 20. Czasowe nieużywanie wody na nieruchomości nie zwalnia jej właściciela od stałej miesięcznej opłaty za wynajem wodomierza ogólnego.

§ 21. Wrazie wątpliwości co do prawidłowego działania wodomierza może właściciel nieruchomości zażądać sprawdzenia wodomierza, wpłacając do Kasy Zarządu Miejskiego na koszta badania kwotę, ustaloną w taryfie.

Koszt tego sprawdzenia ponosi właściciel nieruchomości, o ile wodomierz wykazuje błędy w granicach, ustalonych przez Główny Urząd Miar. Wrazie przekroczenia tych granic, koszt sprawdzenia ponosi Zarząd Miejski, przyczem w tym wypadku w następnym okresie obrachunkowym potrąca z rachunku sumę, wpłaconą na koszta sprawdzenia wodomierza, oraz potrąca lub dolicza koszt wody, błędnie wykazanej bądź niewykazanej przez wodomierz w ostatnim okresie obrachunkowym.

§ 22. Jeżeliby przy pobieraniu opłat za wodę według wskazań wodomierza okazało się, że wodomierz działa wadliwie i zachodzi obawa, że nie wskazał w danym miesiącu ilości rzeczywiście pobranej wody, to ilość ta powinna być obliczona na podstawie przeciętnej, otrzymanej według wskazań wodomierza za 2 miesiące: poprzedzający zepsucie się wodomierza i następny po wstawieniu nowego wodomierza.

§ 23. Opłaty wodociągowe powinny być uregulowane w ciągu 14 dni od dnia doręczenia rachunku.

Opłaty należne za czynności Zarządu Miejskiego, połączone z udzieleniem pozwolenia, uiszcza się przed dokonaniem tych czynności.

Opłaty, nieuiszczone w terminie, będą ściągane według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

B. URZĄDZENIA KANALIZACYJNE.

Obowiązek połączenia nieruchomości z kanalizacją gminną.

§ 24. Nieruchomości prywatne, zabudowane budynkami, przeznaczonemi na pobyt ludzi lub na stajnie, obory, chlewy i garaże, lub przeznaczonemi na przetwórnie produktów spożywczych, po otwarciu kanału miejskiego na danej ulicy lub placu powinny być zaopatrzone przez właścicieli w domowe urządzenia kanalizacyjne i połączone z kanałem ulicznym miejskim w terminie, który oznaczy Zarząd Miejski, nie krótszym jednak od 1 roku od daty otwarcia kanału miejskiego na danej ulicy lub placu.

Wrazie nadbudowy, powiększenia lub przebudowy budynków, o których mowa w ustępie 1, na nieruchomościach, położonych przy ulicy lub placu, na których znajduje się kanał miejski, nieruchomości takie w każdym razie powinny być skanalizowane i połączone z kanałem ulicznym przed oddaniem do użytku części budynków, nadbudowanych, powiększonych lub przebudowanych.

§ 25. Nieruchomości prywatne, niezabudowane w chwili otwarcia kanału miejskiego na odnośnej ulicy lub placu budynkami, określonemi w § 24, powinny być zaopatrzone w domowe urządzenia kanalizacyjne i połączone z kanałem miejskim po ich zabudowaniu przed oddaniem budynków do użytku.

Przepisy § 1, jako też przepisy ustępu pierwszego niniejszego paragrafu, nie mają zastosowania do zakładów przemysłowych i górniczych tudzież do grup budynków, jak np. kolonje robotnicze, gdy te zakłady lub grupy budynków posiadają urządzenia kanalizacyjne, działające w sposób, uznany przez władze za właściwy.

§ 26. Zarząd Miejski może zażądać wykonania w wyznaczonym okresie połączenia z kanałem ulicznym ścieków z nieruchomości niezabudowanej budynkami, o których mowa w § 24, o ile to będzie uznane za konieczne ze względów zdrowotnych.

Ponadto, ze względu na lokalne warunki, na nieruchomościach o kilku frontach Zarząd Miejski może zażądać wybudowania kilku kanałów domowych i połączenia tych kanałów z odnośnemi kanałami ulicznemi.

§ 27. O czasie otwarcia kanału miejskiego na danej ulicy lub placu Zarząd Miejski powinien zawiadomić wszystkich właścicieli nieruchomości, położonych przy tejże ulicy lub placu.

§ 28. Wrazie niewykonania przez właściciela domowych urządzeń kanalizacyjnych w terminach, względnie okresach ustalonych po myśli §§ 24, 25 i 26, Zarząd Miejski ma prawo wykonać będące w mowie urządzenia na koszt właściciela.

Połączenie domowych urządzeń kanalizacyjnych z kanałami gminnemi.

§ 29. Przyłączenie domowych urządzeń kanalizacyjnych wykona Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości przez wybudowanie przykanalika od granicy nieruchomości do kanału ulicznego.

Właściciel nieruchomości przed rozpoczęciem robót powinien wpłacić do kasy miejskiej potrzebną na ten cel zaliczkę w wysokości, określonej przez Zarząd Miejski. Ostateczne uregulowanie należności z tego tytułu powinno nastąpić po wykonaniu połączenia przez Zarząd Miejski.

Wrazie przyłączenia do kanału miejskiego nieruchomości, o których mowa w ust. 2 § 6, Zarząd Miejski może należność za to przyłączenie rozłożyć na raty.

Utrzymanie przykanalika w porządku należy do Zarządu Miejskiego, jeżeli jednak uszkodzenia lub nieprawidłowe jego działanie wywołane zostało na skutek niewłaściwego korzystania z domowych urządzeń kanalizacyjnych lub wadliwego działania tych urządzeń — koszta naprawy ponosi właściciel nieruchomości.

Odroczenie terminu wykonania domowych urządzeń kanalizacyjnych.

§ 30. W przypadkach, gdyby warunki lokalne uniemożliwiały skanalizowanie nieruchomości, lub gdyby koszt tego skanalizowania był zbyt wysoki w stosunku do wartości nieruchomości, usuwanie zaś wód ściekowych byłoby należycie zabezpieczone w inny sposób, Zarząd Miejski może odroczyć w drodze wyjątku termin wykonania domowych urządzeń kanalizacyjnych, ustalony na podstawie § 24, względnie przewidziany w § 25.

Z ustaniem powodu odroczenia traci ono moc obowiązującą.

Sposób skanalizowania nieruchomości.

§ 31. W dzielnicach miasta, posiadających kanalizację rozdzielczą, spływające z nieruchomości wody deszczowe powinny być odprowadzane poza jej obręb osobnemi kanałami.

§ 32. Każda nieruchomość, przyłączona do sieci kanalizacyjnej, musi być równocześnie połączona z siecią wodociągową miejską, o ile na danej ulicy lub placu istnieje wodociąg miejski.

Od tego obowiązku Zarząd Miejski może zwolnić właścicieli poszczególnych nieruchomości w wypadku, gdy chodzi o nieruchomości, posiadające własny racjonalnie urządzony wodociąg domowy, dostarczający w dostatecznej ilości wodę zdatną do picia.

§ 33. Każda nieruchomość powinna być skanalizowana oddzielnie tak, aby całe urządzenie stanowiło odrębną całość.

Wrazie, gdy nieruchomość ma być podzielona na kilka części, taka oddzielna kanalizacja powinna być zaprowadzona, o ile możności, w każdej części nieruchomości.

Wyjątki od postanowień, zawartych w ustępach 1-ym i 2-im, mogą być dopuszczone tylko wrazie niezbędnej konieczności tam, gdzie kilka nieruchomości stanowią jedną całość gospodarczą, lub gdzie miejscowe warunki nie pozwalają na urządzenie kanalizacji zgodnie z niniejszemi przepisami — przyczem Zarząd Miejski ma prawo żądać w takich razach odpowiednich zastrzeżeń hipotecznych.

Płyny odprowadzane do kanałów gminnych.

§ 34. Do miejskiej sieci kanalizacyjnej powinny być odprowadzane z oddzielnych nieruchomości drogą podziemną:

1) wszystkie ścieki domowe, kuchenne, kąpielowe, gospodarcze, woda z centralnego ogrzewania i t. p.,

2) wszelkie wydzieliny (ekskrementy) ludzkie i płynne zwierzęce.

Woda drenażowa może być odprowadzana do miejskiej sieci kanalizacyjnej tylko po uprzedniem uzyskaniu pozwolenia od Zarządu Miejskiego.

§ 35. Odprowadzane do miejskich kanałów ścieki nie powinny zawierać:

a) twardego osadu, śmieci, gruzu, żwiru, piasku, popiołu, wydzielin zwierzęcych stałych,

b) stałych odpadków gospodarstwa domowego jak obierzyny, kości, skorupy, gałgany, wata, pierze i t. p.,

c) stałych i płynnych produktów, które wskutek swego składu chemicznego mogłyby uszkadzać kanały lub działać szkodliwie na ich trwałość, względnie czyniłyby niebezpieczną obsługę kanałów, oraz produktów o temperaturze powyżej 40° C,

d) substancyj wybuchowych i łatwopalnych jak benzyna, eter, alkohol i t. p.,

e) ścieków z zakładów dla chorych zakaźnie ludzi i zwierząt bez uprzedniej dezynfekcji.

Przy spuszczaniu do kanałów ścieków o temperaturze ponad 40° C lub zawierających kwasy i zasady należy je odpowiednio unieszkodliwić przez ochłodzenie, neutralizację lub w inny odpowiedni sposób.

Zarząd Miejski może zabronić lub ograniczyć spuszczanie do kanałów miejskich ścieków z fabryk, zakładów przemysłowych i t. p., o ile takie ścieki ze względu na ich jakość lub ilość mogą oddziaływać szkodliwie na urządzenia kanalizacyjne miejskie.

§ 36. Przyłączenie drenażu domowego, jako też ścieków ze stałych lodowni o charakterze przemysłowym do przewodów kanalizacyjnych może być dozwolone tylko pod warunkiem zastosowania środków, uniemożliwiających zamulenie przewodów kanalizacyjnych oraz przedostawanie się ścieków lub gazów kanałowych do gruntu.

Minimalne urządzenia kanalizacyjne na nieruchomościach zabudowanych.

§ 37. Przy skanalizowaniu nieruchomości, które w chwili ogłoszenia niniejszych przepisów były zabudowane, wymagane są przynajmniej następujące urządzenia:

a) wszystkie zlewy, umywalki, wanny i t.p. zarówno już istniejące, jak i nowoustawiane, powinny być bezpośrednio połączone z prze-

wodem odprowadzającym tak, aby ścieki były odprowadzone do kanału ulicznego drogą podziemną; do użytku zaś mieszkań, niezaopatrzonych w zlewy, należy urządzić na każdem podwórku lub na wspólnym korytarzu jeden ogólny zlew wraz z kurkiem czerpalnym wodociągowym należycie zabezpieczonym od działania mrozu; w celach wentylacji przewodów spustowych należy je wyprowadzić ponad dach;

b) na nieruchomościach, zabudowanych przed wejściem w życie art. 251 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), w każdem mieszkaniu, złożonem z trzech lub więcej izb (2 pokoje i kuchnia), należy urządzić osobny ustęp spłókiwany wodą; w przypadku znacznych trudności urządzenia ustępu wewnątrz mieszkania, złożonego z 3-ch lub więcej izb, Zarząd Miejski może zwolnić od tego obowiązku właściciela nieruchomości pod warunkiem urządzenia ustępu w inny sposób, dogodny dla mieszkańców;

c) na nieruchomościach, które zostały lub zostaną zabudowane albo przebudowane po wejściu w życie przepisu, powołanego wyżej w punkcie b), w każdem samoistnem mieszkaniu, złożonem z 2-ch lub więcej izb, powinien być urządzony ustęp spłókiwany, o wymiarach conajmniej 0,85x1.15 m., oraz zlew kuchenny; dla mieszkań mniejszych, niezaopatrzonych we własne zlewy, należy na każde cztery mieszkania urządzić po jednym wspólnym zlewie w korytarzu wewnątrz domu, z dogodnym dostępem dla mieszkańców tych mieszkań;

d) na nieruchomościach wspomnianych wyżej w punkcie b) dla mieszkań, nieposiadających osobnych ustępów, należy urządzić wspólne ustępy wewnątrz domu albo jeden ogólny ustęp w podwórzu nieruchomości; ustępy te powinny być połączone z przewodem domowym i zaopatrzone w należyte spłókiwanie; ilość oczek we wspomnianych ustępach powinna być taka, aby na każdych dwudziestu mieszkańców lokali, nieposiadających osobnych ustępów, przypadało conajmniej jedno oczko, ilość ta może być odpowiednio zmniejszana w przyszłości w miarę urządzania ustępów w poszczególnych mieszkaniach, a z chwilą urządzenia ustępów we wszystkich mieszkaniach, Zarząd Miejski może zwolnić od obowiązku utrzymywania ustępu ogólnego;

e) wszystkie istniejące ustępy należy odpowiednio przebudować, zabezpieczyć należycie przed działaniem mrozu, zaopatrzyć w należyte spłókiwanie i połączyć z kanałem miejskim.

Przewody do nieczystości i zbiorniki nieczystości.

§ 38. Na nieruchomościach skanalizowanych nie wolno urządzać żadnych podziemnych zbiorników nieczystości, jak osadniki, doły ściekowe i kloaczne.

Po przyłączeniu nieruchomości do kanalizacji miejskiej należy istniejące doły opróżnić, zdezynfekować i zasypać piaskiem lub innym czystym sypkim materjałem.

Jednocześnie należy usunąć albo w skuteczny sposób unieruchomić stare podziemne przewody i kanały.

Kanalizowanie piwnic nisko położonych części nieruchomości.

§ 39. Zabrania się kanalizowania piwnic i części nieruchomości, położonych niżej od dopuszczalnego dla danej ulicy poziomu, a to dla uniknięcia w czasie zatkania się lub przepełnienia kanału ulicznego zalewu nieruchomości wodami brudnemi z kanału.

Zarząd Miejski może pozwolić na skanalizowanie nisko położonych pomieszczeń, jeżeli właściciel nieruchomości dostatecznie uzasadni konieczność tego i zabezpieczy te pomieszczenia od zalewu zapomocą odpowiednich urządzeń i zaworów, przyczem urządzenia te nie powinny tamować swobodnego odpływu do kanałów ścieków z wyżej położonych urządzeń kanalizacyjnych.

Nad zamykaniem tych zaworów obowiązany jest czuwać właściciel nieruchomości.

§ 40. Przepompowywanie ścieków z głębokich piwnic do kanału może być uskuteczniane tylko w wyjątkowych wypadkach i to w sposób, uznany przez Zarząd Miejski za właściwy.

Sporządzanie projektu i wykonanie kanalizacyjnych urządzeń domowych.

§ 41. Właściciel nieruchomości, zamierzający ją skanalizować i połączyć z kanałem miejskim, powinien zwrócić się do Zarządu Miejskiego o udzielenie danych technicznych, potrzebnych do sporządzenia projektu kanalizacyjno-wodociągowego.

Dane te Zarząd Miejski powinien udzielić w terminie nie dłuższym niż 7 dni.

§ 42. Po przystąpieniu do wykonania robót należy je prowadzić bez przerwy aż do zupełnego wykończenia.

Domowe urządzenia kanalizacyjne powinny być wykonane przez osoby, posiadające odpowiednie uprawnienia, stosownie do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350).

Użytkowanie wykonanych urządzeń.

§ 43. Zarząd Miejski może pozwolić na tymczasowe użytkowanie pewnych oddzielnych części kanalizacji domowej, o ile uzna je za wykonane należycie.

Stałe korzystanie z domowych urządzeń kanalizacyjnych jest dozwolone po stwierdze-

niu przez Zarząd Miejski, że wszystkie urządzenia wykonane są zgodnie z niniejszemi przepisami i wogóle zadawalniająco i po udzieleniu pozwolenia na ich użytkowanie.

Istniejące domowe urządzenia kanalizacyjne.

§ 44. Urządzenia, które służyły do odprowadzania ścieków z nieruchomości przed połączeniem jej z kanałem miejskim lub przed wydaniem niniejszych przepisów, należy przerobić, o ile to jest niezbędne ze względów zdrowotnych i dla dobrego działania urządzeń.

Kontrola domowych urządzeń kanalizacyjnych.

§ 45. W celu kontroli urządzeń kanalizacyjnych upoważnieni pracownicy Zarządu Miejskiego mają prawo wolnego wstępu pomiędzy godziną 8 a 18 do wszystkich pomieszczeń, w których znajdują się części instalacji domowej, a gdy zwłoka może spowodować niebezpieczeństwo również od godziny 18 do godziny 8.

Wrazie stwierdzenia, że urządzenia kanalizacyjne na nieruchomości działają nieprawidłowo, właściciel powinien je doprowadzić do należytego stanu w terminie, wyznaczonym przez Zarząd Miejski.

Opłaty za korzystanie z kanałów miejskich.

§ 46. Za korzystanie z kanałów miejskich lub za prawo takiego korzystania na nieruchomościach, które zostały połączone z kanałami ulicznemi, albo powinny były być połączone z temi kanałami, na podstawie § 24 i § 25, tudzież za czynności, związane z udzielaniem pozwoleń na budowę urządzeń kanalizacyjnych i na ich użytkowanie, Zarząd Miejski pobiera opłaty według taryfy.

Opłaty za korzystanie z kanałów uiszcza właściciel nieruchomości.

Opłaty te powinny być regulowane w ciągu 14 dni od dnia doręczenia rachunku.

O ile w poszczególnych mieszkaniach są oddzielne wodomierze (§ 17), Zarząd Miejski może pobierać opłaty za korzystanie z kanałów miejskich bezpośrednio od odnośnych lokatorów.

Opłaty, nieuiszczone w terminie, będą ściągnięte według przepisów, dotyczących ściągania samoistnych danin komunalnych.

II. WARUNKI TECHNICZNE.

A. URZĄDZENIA WODOCIĄGOWE.

Materjały części instalacyjnych.

§ 47. Wszystkie części domowej instalacji wodociągowej powinny być wykonane z materjałów, nie wywierających wpływu na jakość wody.

Zawór główny.

§ 48. Wszystkie przewody powinny być ułożone z odpowiedniemi spadkami w celu należytego odwodnienia i odwietrzenia całej instalacji i poszczególnych jej części.

W tym celu domowe urządzenia wodociągowe powinny posiadać przy wodomierzu od strony nieruchomości własny zawór główny z kurkiem spustowym dla całkowitego opróżnienia instalacji.

Wodomierz.

§ 49. Wodomierz domowy powinien być umieszczony, o ile to możliwe przy granicy nieruchomości w piwnicy, względnie w studzience wodomierzowej o wymiarach w świetle 1.00x1.20 m i o głębokości 2.00 m. z materjału trwałego, niegnijącego ani kruszejącego, jak n. p. cegły prasowanej, kamienia na zaprawie cementowej, z betonu, żelazo-betonu i t. p.

Studzienka powinna być wykonana tak, aby nie przenikały do niej wody gruntowe.

Grubość ścianek w studzienkach, wykonanych z cegły, powinna wynosić 28 cm. (1 cegła), wykonanych zaś z betonu—15 cm. Studzienka ma być zaopatrzona w stopnie z prętów żelaznych o średnicy 20 mm. w odstępach 40 cm. Dno studzienki powinno być betonowe o grubości 20 cm. i wychodzić poza ściany studzienki.

Płyta stropowa studzienki powinna być żelazo-betonowa o grubości 15 cm. i posiadać właz o średnicy 0.6 m. w świetle, zaopatrzony w szczelną podwójną pokrywę żeliwną.

Podziemne części instalacji poza budynkami.

§ 50. Wszystkie podziemne części instalacji domowej poza budynkami powinny być ułożone w kierunkach prostych, prostopadle lub równolegle do najbliższych ścian i na głębokości przynajmniej 1.50 m. pod terenem w celu zabezpieczenia przed zamarzaniem.

Powyższe nie dotyczy przewodów ogrodowych i polewaczkowych, zaopatrzonych w odpowiednie urządzenia do opróżnienia i zamknięcia.

Przewody wodociągowe wewnątrz budynków.

§ 51. Leżące przewody wodociągowe wewnątrz budynku powinny być prowadzone, o ile to jest możliwe, po ścianach wewnętrznych. Wrazie koniecznej potrzeby prowadzenia rur w ziemi pod podłogą, należy je układać w głębokości conajmniej 0.3 m. pod podłogą. Zabrania się przytem układania rur pod twardą podłogą na podłożu betonowem. Przeprowadzania rur na strychach należy unikać.

Ścienne przewody w budynku mogą być prowadzone albo po powierzchni ścian albo w bruzdach ściennych z pozostawieniem izolacji powietrznej dokoła rur. Bruzdy te mogą

być zakryte dopiero po próbie na ciśnienie. Zamurowanie w ścianach na stałe przewodów wodociągowych jest zabronione.

Rury wodociągowe żelazne, ułożone po ścianach w linjach poziomych, w lokalach mieszkalnych, kuchniach i pralniach należy izolować w celu zabezpieczenia ich od pocenia się.

Rury wodociągowe należy przeprowadzać w budynku tak, aby były zabezpieczone od zamarzania oraz od uderzeń.

Rury wodociągowe w budynku powinny być przytwierdzane do ścian zapomocą odpowiednich haków, uchwytów lub klamer w odstępach co najwyżej 2-metrowych.

Gdyby zachodziła obawa, iż niektóre odcinki przewodów wodociągowych mogą ulec zamarzaniu podczas silniejszych mrozów, należy je izolować (otulić) złemi przewodnikami ciepła.

Każdy pionowy przewód wodociągowy w budynku powinien być zaopatrzony przy odgałęzieniu od głównych przewodów poziomych w zawór przelotowy i kurek spustowy.

Rury powinny być układane w kierunkach prostopadłych lub równoległych do najbliższych ścian.

Nie wolno rur umieszczać w murach ogniochronnych. Odległość rur od kominów powinna wynosić conajmniej 1 metr.

Urządzenia odpływowe i zbiorniki.

§ 52. Pod wylotem wodociągowym powinno się znajdować odpowiednie urządzenie odpływowe, posiadające zamknięcie wodne i sitkowe.

Kurki i zawory powinny być tak skonstruowane, aby nie powodowały uderzeń wodnych w przewodach.

Zabrania się używania kurków t. zw. półobrotowych, stożkowych lub klinowych, zamykających przypływ nagle.

Przed wannami, zbiornikami klozetowemi i pisuarowemi należy ustawiać zawory przelotowe.

Przy zbiornikach klozetowych i pisuarowych mogą być stosowane samoczynne pływakowe zawory.

Zabronionem jest bezpośrednie zasilanie kotłów parowych wodą z wodociągu, jak również ustawianie na poddaszach zbiorników, bezpośrednio połączonych z siecią wodociągową, tudzież bezpośrednie łączenie rur wodociągowych z jakiemikolwiek przyborami kanalizacyjnemi.

Średnica wylotów i przewodów.

§ 53. Średnice wylotów wodociągowych powinny wynosić:

a) wylot nad zlewem, umywalką, zmywakiem przy klozecie, pisuarze, bidecie, natrysku, polewaczce pokojowej — 13 mm.,

b) wylot nad wanną, dużym zlewem lub zmywakiem (restauracyjnym) — 20 mm.,

c) polewaczka podwórzowa, ogrodowa lub uliczna — 26 mm.,

d) wylot (kran) pożarny, wewnętrzny — conajmniej 38 mm.

Średnice przewodów do przyborów, wskazanych wyżej powinny wynosić:

Przewody	do przyborów wskazanych wyżej pod literami			
	a	b	c	d przy 38 mm.
Do 2 wylotów	13mm.	20mm	32mm.	50 mm.
Przy 3—6 wylot.	20 „	26 „	38 „	80 „
Przy 7—10 wylot.	26 „	32 „		100 „
Ponad 10 wylot.	32 „	38 „		100 „

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, właściwa władza może zezwolić na odstępstwa od wyżej podanych w punktach a) — d) norm.

Przewody.

§ 54. Przewody wodociągowe mogą być wykonywane z rur żeliwnych kielichowych, żelaznych obustronnie ocynkowanych i ołowianych grubościennych.

Na przewody podziemne powinny być używane rury żeliwne kielichowe (mufowe) o średnicy 40 mm. i większych.

Łączenie rur żeliwnych powinno być wykonywane na kształtki kielichowe z uszczelnieniem kielichów na sznur biały smołowy i ołów. W wyjątkowych przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może być dopuszczone łączenie kołnierzowe.

Rury żelazne ocynkowane mogą być z reguły używane tylko na przewody wewnątrz budynku. O ile w wypadkach wyjątkowych mają być one ułożone pod ziemią, powinny być owinięte starannie jutą i osmołowane lub w inny sposób zabezpieczone od szkodliwego działania związków chemicznych.

Łączenie rur żelaznych ocynkowanych powinno być wykonywane na kształtki i łączniki z gwintem gazowym zapomocą pakunku z konopi i asbestolu lub łoju, względnie na holendry.

Połączenie rur pod kątem powinno być wykonywane zapomocą kształtek; tak zwanego krępowania rur ocynkowanych stosować nie wolno.

Rury ołowiane mogą być używane tylko dla takich przewodów, z których woda nie może być czerpana do picia, gotowania i t. p.

Łączenie rur ołowianych powinno być wykonywane zapomocą lutowania lub na holendry.

Wymiary i kształt rur wodociągowych żeliwnych kielichowych powinny odpowiadać normom Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.

Minimalne grubości ścianek rur żelaznych obustronnie ocynkowanych powinny wynosić stosownie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur:

średnica	— 13 mm.	grubość ścianek—2,5 mm.
„	— 20 „	„ „ —2,5 „
„	— 26 „	„ „ —3,25 „
„	— 32 „	„ „ —3,5 „
„	— 38 „	„ „ —3,5 „
„	— 50 „	„ „ —3,5 „

Minimalne grubości ścianek rur ołowianych grubościennych powinny wynosić stosownie do niżej podanych wewnętrznych średnic rur:

średnica	— 13 mm.	grubość ścianek—3,5 mm.
„	— 20 „	„ „ —4,5 „
„	— 26 „	„ „ —5,5 „
„	— 32 „	„ „ —6 „

Wyżej podane grubości ścianek rur żelaznych ocynkowanych i rur ołowianych obowiązują do czasu znormalizowania przez Polski Komitet Normalizacyjny.

B. URZĄDZENIA KANALIZACYJNE.

Przewody odprowadzające ścieki.

§ 55. Przewody, odprowadzające ściek[1] z poszczególnych części nieruchomości do kanału ulicznego, powinny być ułożone, o ile możności w kierunkach prostych najkrótszych, powinny posiadać odpowiedni spadek i stanowić łącznie sieć dobrze przewietrzaną i przepłókiwaną. Przewody powinny być układane, o ile możności, zewnątrz budynków. Przewody drugorzędne, odprowadzające ścieki z rur pionowych lub innych punktów kanalizacyjnych, powinny być wyprowadzane nazewnątrz drogą najkrótszą.

Przewody należy układać, o ile możności, równolegle do najbliższej ściany w odpowiedniej od niej odległości, ze względu na zachowanie fundamentów. Zmiany kierunku przewodów wykonywać się powinno zapomocą krzywek dla linij głównych o promieniu nie mniejszym od 10 średnic i dla przewodów drugorzędnych o promieniu nie mniejszym od 5 średnic odnośnych przewodów.

Połączenie boczne jednej rury z drugą należy urządzać pod kątem nie większym od 60°.

Zagłębienie przewodów.

§ 56. Wierzch przewodu, ułożonego pod podłogą pomieszczenia ciepłego, powinien być pokryty warstwą o grubości conajmniej 0.30 m.

Wierzch przewodu, leżącego poza obrębem budynku, powinien znajdować się conajmniej na głębokości 1.30 m. pod powierzchnią terenu w celu zabezpieczenia od zamarzania. Te same zagłębienia pod powierzchnią należy zachować względem wszystkich umieszczonych nazewnątrz zaworów i zgięć przy podstawie rur spustowych.

W wypadkach, gdy warunki techniczne stoją na przeszkodzie zachowania podanej wyżej głębokości zagłębienia przewodu, Zarząd Miejski może zezwolić na płytsze zagłębienie pod warunkiem zabezpieczenia przewodu od przemarzania.

Spadek przewodów.

§ 57. Od najniedogodniej położonego punktu nieruchomości aż do kanału ulicznego powinien być zachowany ciągły spadek. Ta sama zasada stosuje się i do wszystkich drugorzędnych przewodów odpływowych, łączących się z głównym przewodem podwórzowym lub kanałem ulicznym. Wyjątki mogą być dozwolone dla przewodów mało zanieczyszczonej wody w górnych częściach sieci domowej, jeżeli przez zmniejszenie spadków takich przewodów można będzie osiągnąć odpowiedniejsze spadki dla ścieków brudnych.

Gdyby ciągły spadek przewodu głównego przekraczał 2%, spadek zaś drugorzędnych przewodów 3%, w takim razie dozwolonym może być przełom spadku, pod tym jednak warunkiem, ażeby punkt przełomu nie był pod jezdnią i żeby najmniejszy spadek wyniósł w każdym razie conajmniej 2% dla głównych i 3% dla drugorzędnych przewodów. Największy spadek głównych przewodów kanalizacyjnych nie powinien przekraczać 20%, drugorzędnych 40%.

§ 58. Najmniejsze dopuszczalne spadki przewodów odpływowych na nieruchomości powinny wynosić:

dla przewodów o średnicy	100 mm.	—	0.03
„ „	150 „	—	0.02
„ „	200 „	—	0.015
„ „	250 „	—	0.01
„ „	300 „	—	0.01

Spadki mniejsze od wyżej wskazanych mogą być stosowane tylko w wyjątkowych wypadkach pod warunkiem zabezpieczenia odpowiedniego przemywania przewodów zapomocą specjalnych urządzeń.

Jeżeli przy zaprojektowaniu części przewodów odpływowych pod podłogą piwnic lub suteren okaże się, iż spadek całego przewodu miałby być mniejszy od wyżej wskazanego spadku minimalnego, to rury powinny być układane nad podłogą ze spadkiem najodpowiedniejszym. W tym wypadku rury należy układać na wspornikach metalowych, umocowanych w murze, albo też na słupach murowanych. Każda rura powinna być podparta przynajmniej w dwóch punktach.

Średnica przewodów.

§ 59. Średnice przewodów spustowych (pionów) i ich odgałęzień powinny conajmniej wynosić:

od pojedyńczego zlewu kuchennego, zmywaka, wanny, umywalni lub pisuaru 50 mm.

od kilku zlewów kuchennych, wanien, umywalek lub pisuarów 70 mm.

od klozetów wodnych 100 mm.

Średnice przewodów odpływowych (podziemnych) powinny conajmniej wynosić:

od zwykłych kuchen, pralen, łazienek, pisuarów, pojedyńczych klozetów, wpustów stajennych i piwnicznych i t. p. 100 mm.

od dużych kuchen (restauracyjnych, hotelowych) dwóch lub większej ilości klozetów, wpustów podwórzonych oraz przy kilku przewodach odpływowych razem połączonych 100—150 mm.

Przewody odpływowe, łączące się z sobą powinny wogóle przechodzić w przewody o większej średnicy.

Srednice przewodów odpływowych, nie wyłączając przewodu głównego, powinny być stosowane możliwie najoszczędniej z zachowaniem rozmiarów wyżej podanych i z zastosowaniem się do przewidywanej ilości odprowadzanych ścieków.

Przewody spustowe.

§ 60. Przewody spustowe wewnątrz budynku należy ustawiać, o ile możności, pionowo. Zabrania się ustawiania tych przewodów pochyło pod kątem z linją pionową większym niż 45°. W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, może jednak Zarząd Miejski zezwolić na zastosowanie większego kąta pomiędzy przewodem spustowym a linją pionową.

Połączenia rur spustowych należy urządzać pod kątem nie większym nad 45°, licząc w kierunku biegu wody.

Przewody spustowe i wchodzące do nich rozgałęzienia ustawia się od góry do dołu swobodnie przy ścianie lub w odpowiednich wnękach z należytem umocowaniem. Przewody te mogą być zakryte lub zaszalowane, zabrania się natomiast zamurowywania ich na stałe.

Rury spustowe od klozetów, zlewów, wanien, umywalek, pisuarów i t. p. mogą być prowadzone oddzielnie lub łączyć się dla kilku przyrządów z obu powyższych grup do jednej rury spustowej, jednak pod warunkiem zabezpieczenia syfonów od opróżnienia się i wysychania.

Zabrania się odprowadzania wody deszczowej do rur kanalizacyjnych lub odwrotnie, spuszczania wód brudnych do rur spustowych deszczowych.

Rury wentylacyjne.

§ 61. Przewody spustowe powinny być wyprowadzone jako rury wentylacyjne ponad dach powyżej okien i wogóle otworów do wnętrza budynku, znajdujących się w odległości mniejszej od 4 metrów (licząc w planie) od tych przewodów.

Rury wentylacyjne powinny tworzyć, o ile możności, pionowe przedłużenia przewodów spustowych.

Średnica rur wentylacyjnych powinna równać się średnicy odpowiedniego przewodu spustowego.

Górna część rury wentylacyjnej w odległości 1,0 m. do dachu powinna być powiększona w średnicy przynajmniej o 100 mm. i wyprowadzona do wysokości 1.0 m. ponad dach, ponadto rura ta powinna być zaopatrzona w daszek ochronny.

Połączenie dwóch lub kilku rur wentylacyjnych może być dozwolone tylko wyjątkowo i pod warunkiem, ażeby przekrój poprzeczny rur połączonych nie był mniejszy od sumy przekrojów pojedyńczych rur i ażeby miejsce połączenia położone było wyżej od najwyższego dopływu ścieków. Zabronione są ruchome lub też skomplikowane przyrządy wentylacyjne.

Nie wolno wprowadzać rur wentylacyjnych ani do kanałów kominowych, ani do kanałów wentylacyjnych z mieszkań.

Zamknięcia wodne.

§ 62. Przyrządy kanalizacyjne, przeznaczone do odprowadzania ścieków do rur spustowych lub odpływowych, powinny być zaopatrzone w zamknięcia wodne lub oliwne (syfony).

Syfony powinny posiadać otwory łatwo dostępne do czyszczenia; otwory te wewnątrz domów powinny zamykać się hermetycznie.

Syfon powinien znajdować się tuż pod miską ściekową, odprowadzające zaś ramię jego powinno łączyć się z rurą spustową lub odpływową możliwie bezpośrednio.

Syfony nie mogą być zakładane na wspólnych przewodach odpływowych.

Za najodpowiedniejsze zamknięcia wodne lub oliwne uważa się rury gładkie, zgięte w formie litery U lub S, zatrzymujące w sobie stale wodę lub oliwę, mogą być jednak używane zamknięcia wodne także innych systemów, o ile trwałość i dokładność działania ich uznana będzie za nieulegającą wątpliwości.

Wysokość zamknięcia wodnego w syfonie powinna wynosić:

przy klozetach, pisuarach, zlewach, wannach, umywalkach i t. p. conajmniej 75 mm.

przy wpustach conajmniej 100 mm.

Srednice rury syfonowej powinny być następujące:

przy umywalniach, małych zlewikach laboratoryjnych, pisuarach i t. p. 40 mm.

przy miskach zlewowych, zmywakach, wannach i wpuścikach podłogowych 50 mm.

przy miskach klozetowych 100 mm.

przy wpustach w suterenach i piwnicach 100 mm.

przy wpustach podwórzowych 150 mm.

Przyrządy kanalizacyjne, z wyjątkiem misek klozetowych oraz wpustów piwnicznych podwórżowych i podłogowych, powinny być zaopatrzone przed syfonami w przytwierdzoną na stałe kratkę, której szczeliny nie powinny być większe, niż 5 mm., ogólna zaś powierzchnia otworów powinna się równać conajmniej przekrojowi syfonu w świetle. Wpusty piwniczne, podwórzowe i podłogpwe powinny

być zaopatrzone w kratki odejmowane. Miski klozetowe kratek nie powinny posiadać.

Zamknięcia zabezpieczające.

§ 63. W celu zabezpieczenia nisko położonych pomieszczeń od możliwego wskutek zatkania się przewodu ulicznego zalewu przez ścieki należy stosować zasuwy, zamykane ręcznie, o konstrukcji, umożliwiającej szybkie zamknięcie.

Prócz zasów ręcznych dozwala się stosowanie dodatkowych przyrządów automatycznych.

Zamknięcia zabezpieczające powinny być zakładane w ten sposób, aby nie tamowały przepływu ścieków z urządzeń ustawionych wyżej.

Wpusty.

§ 64. Ścieki ze zlewu podwórzowego odprowadza się zapomocą wpustów.

Wpusty powinny być zaopatrzone w syfony, dostatecznie gęste kratki i nieprzepuszczalne studzienki osadowe, celem zatrzymania osadów, gruzu i śmieci.

We wpustach, wystawionych na działanie mrozu, poziom wody w studzienkach osadowych i syfonach powinien znajdować się na głębokości, zabezpieczonej od zamarzania, t. j. głębiej niż 1.45 m. pod powierzchnią ziemi.

Powierzchnia terenu dookoła wpustu powinna być pokryta trawą nawierzchnią.

Wpusty w pomieszczeniach zamkniętych dozwolone są tylko w tym wypadku, jeżeli miejsca te są łatwo dostępne i jeżeli częsty dopływ ścieków zapewnia stałe zapełnienie syfonu wodą.

Urządzenia zlewowe.

§ 65. Urządzenia zlewowe wszelkiego rodzaju powinny posiadać kratki (sitka), stanowiące część urządzenia zlewowego lub przymocowane na stałe przed syfonem. Zlew powinien być zaopatrzony w kurek wodociągowy do przemywania miski zlewowej i syfonu.

Zmywaki i zlewy w większych kuchniach powinny być zaopatrzone w urządzenia do zatrzymywania zawartych w ściekach tłuszczów (tłuszczowniki), posiadające powierzchnie, dostateczną do ochładzania ścieków; urządzenia te powinny mieć otwory łatwo dostępne do czyszczenia.

Podłogi pod zlewami, przeznaczonemi dla wspólnego użytku kilku mieszkań i w łazienkach, powinny być nieprzepuszczalne.

Zlewy, zmywaki, umywalnie pisuary i t. p. urządzenia powinny być umieszczone na odpowiedniej wysokości przy ścianach i przytwierdzone do nich bądź śrubami mosiężnemi, wkręconemi w zaprawione w ściany korki drewniane, bądź też ustawione na umocowanych do ściany wspornikach.

Wanny.

§ 66. Wanny należy umieszczać w pomieszczeniach należycie ogrzewanych, przewietrzanych i oświetlonych. Wanny powinny być ustawiane w taki sposób, żeby był zapewniony do nich dostęp w celu utrzymania czystości.

Otwór spustowy powinien być zamykany szczelnie zapomocą metalowego korka. Rura spustowa powinna posiadać zamknięcia syfonowe lub kończyć się nad wpustem podłogowym, posiadającym takie zamknięcie.

Wanna powinna posiadać przelew, połączony z rurą spustową powyżej zamknięcia wodnego. Otwór przelewowy powinnien być zaopatrzony w sitko.

Rury przelewowe.

§ 67. Rury przelewowe od rezerwuarów, fontann i wogóle takie rury, które nie zapewniają ciągłego odświeżania wody w syfonie, nie mogą być łączone bezpośrednio z przewodami kanalizacyjnemi; takie rury należy wyprowadzać wprost na zewnątrz lub też łączyć z rurą, zakończoną nad wpustem lub zlewem, posiadającym warunki odświeżania wody w syfonie.

Klozety.

§ 68. Klozety powinny być urządzane w pomieszczeniach, oddzielonych od izb mieszkalnych. Wymiary klozetu na jedną miskę powinny wynosić conajmniej 0.85 m. x1.15 m. Klozet powinien być dostatecznie oświetlony zapomocą okna lub sztucznego światła i powinien być zaopatrzony w oddzielny kanał wyciągowy. Podłoga powinna być terrakotowa lub z innego nieprzepuszczalnego materjału. Ściany do wysokości 1,2 m. od podłogi powinnybyć nieprzesiąkliwe i zupełnie gładkie.

Klozety ogólne w domach mieszkalnych powinny znajdować się w pomieszczeniach murowanych, nakrytych betonowym lub ceglanym stropem z bezpośredniem wejściem z podwórza. Pomieszczenia te powinny posiadać podłogę nieprzepuszczalną i wzniesioną conajmniej o 15 cm. nad poziom podwórza oraz odpowiednią wentylację.

O ile warunki lokalne nie stoją na przeszkodzie, pomieszczenia klozetów ogólnych powinny być podpiwniczone dla ułatwienia dostępu do rur kanalizacyjnych w celu ich rewizji.

Klozety ogólne nie mogą być umieszczone w piwnicach i suterenach.

Miski klozetowe siedzeniowe powinny być ze wszystkich stron odkryte i dostępne dla utrzymywania w czystości. Oszalowanie ich deskami oraz obmurowanie lub zabetonowanie jest niedopuszczalne. Miski zaś włoskie (rzymskie) powinny być wpuszczone w płytę, wzniesioną nad posadzką.

Miski klozetowe siedzeniowe powinny być umocowane śrubami mosiężnemi do korków drewnianych, umieszczonych w posadzce pod miską i zalanych zaprawą cementową.

Miski klozetowe powinny być tak urządzone, żeby na misce pozostawała zawsze woda w warstwie przynajmniej 40 mm. głębokości i żeby cała powierzchnia miski była należycie spłókiwana wodą i powinny posiadać zamknięcie wodne, umieszczone bezpośrednio pod miską. Siedzenia na miskach, o ile są stosowane, powinny być z trwałego i niewrażliwego na wilgoć drzewa, grubości conajmniej 3 cm., umocowane na zawiasach, podnoszone ręcznie lub automatycznie.

Odgałęzienie od rury spustowej pod klozet, mierzone poziomo, nie powinno być dłuższe nad 1.25 m.; przy większej długości tego odgałęzienia należy je zaopatrzyć w specjalną rurę wentylacyjną.

Klozet powinien być zaopatrzony w zbiornik płóczący (płóczkę), umieszczony nie niżej niż 1,6 m. nad siedzeniem i dający strumień wody za pociągnięciem rączki.

Rury spłókujące pomiędzy płóczką a miską powinny być ołowiane, żelazne ocynkowane lub stalowe, prawidłowo wygięte i przymocowane do ściany. Połączenie ich z miską klozetową powinno być uskutecznione zapomocą stożka gumowego, umocowanego do rury i miski drutem.

Średnica rury łączącej płóczkę z miską klozetową, powinna wynosić w świetle conajmniej 30 mm.

Przy każdem spłókiwaniu miski powinno się wylewać z płóczki conajmniej 8 litrów wody w ciągu 3—5 sekund.

Do spłókiwania misek klozetowych można zastosować również i inne urządzenia spłókujące (np. przyciskowe), uznane przez Zarząd Miejski za odpowiednie.

Do jednej rury spustowej nie należy łączyć na jednej kondygnacji więcej niż 3 miski klozetowe.

Zabrania się urządzenia klozetów, w których nieczystości przechodzą przez ruchome przyrządy, jak zawory, zasuwy i t. p.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może zezwolić na odstępstwa od postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie.

Pisuary.

§ 69. Pisuary powinny być urządzane w formie gładkich muszel ściennych, posiadających w dnie sitko, na stałe przytwierdzone do korpusu albo w formie otwartych żłobków naziemnych z odpowiednią pionową częścią ścienną, wyrobionych z materjału o powierzchni zupełnie gładkiej i niewsiąkliwej. Pisuary powinny być zaopatrzone w należyte zamknięcia wodne lub oliwne i w stałe lub perjodyczne spłókiwanie z oddzielnych rezerwuarków, spuszczających każdorazowo nie mniej niż 2,5 litra czystej wody.

Pisuary powinny być umieszczane przy ścianach w sposób, podany w § 65 ustępie końcowym.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może zezwolić na odstępstwa od postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie.

Otwory rewizyjne.

§ 70. Na rurach odpływowych powinny być urządzone w odpowiednich miejscach zamykane hermetycznie otwory rewizyjne do przeczyszczania rur.

Części rur odpływowych, zaopatrzone w takie otwory (czyszczaki), mogą być umieszczone w studzienkach rewizyjnych o średnicy, wynoszącej w świetle conajmniej 0,90 m., celem dogodnego do nich dostępu.

Studzienki rewizyjne winny być zbudowane:

a) na wszystkich załamaniach przewodów kanalizacyjnych oraz na ich przełomach spadków,

b) na połączeniach poszczególnych przewodów kanalizacyjnych ze sobą,

c) na połączeniach pionów z podziemnemi przewodami odpływowemi, przyczem odległość studzienki rewizyjnej od ściany budynku nie powinna przekraczać 5 metrów,

d) na linjach prostych przewodów kanalizacyjnych tak, ażeby odległość pomiędzy studzienkami rewizyjnemi nie przekraczała 50 metrów.

Grubość ścianek w studzienkach, wykonanych z cegły, powinna wynosić conajmniej 14 cm. (1/2 cegły), wykonanych zaś z betonu 10 cm. W ścianki studzienki powinny być wmurowane stopnie z żelaza okrągłego o średnicy 20 mm. w odstępach 40 cm. Dno studzienki powinno być betonowe o grubości 20 cm. i wychodzić poza ściany studzienki.

Płyta stropowa studzienki powinna być żelazo-betonowa o grubości 15 cm i posiadać właz o średnicy 0,5 m. w świetle, zaopatrzony w szczelną podwójną pokrywę żeliwną.

Zabezpieczenie przed działaniem mrozu.

§ 71. Rury i wszelkie urządzenia kanalizacyjne powinny być umieszczone i urządzone tak, ażeby były należycie zabezpieczone przed działaniem mrozu.

Kanalizowanie fabryk.

§ 72. Przy kanalizowaniu fabryk, z których są odprowadzane cuchnące ścieki, do wentylacji kanałów powinny być zużytkowane kominy fabryczne i paleniska pod kotłami, o ile one do tego celu są zdatne. W tym celu należy przeprowadzić rury o stosownej średnicy pod same paleniska kotłów.

Dołączenie drenów.

§ 73. Dołączenie drenażu domowego do przewodów odpływowych może być dopuszczane pod warunkiem zastosowania środków, zapobiegających możności przenikania do gruntu ścieków kanalizacyjnych wrazie podniesienia się poziomu wody w kanale oraz zabezpieczenia rur odpływowych od przedostania się do nich piasku i mułu z sieci drenów.

Unieszkodliwienie ścieków.

§ 74. Ścieki fabryczne i przemysłowe, które ze względu na ich jakość mogłyby szkodliwie oddziaływać na urządzenia kanalizacyjne miejskie, powinny być odpowiednio unieszkodliwione przed wpuszczeniem ich do kanału ulicznego, stosownie do właściwości ścieków, przyczem główna linja odpływowa z nieruchomości powinna być zaopatrzona przed wlotem do kanału miejskiego w zasuwę, pozwalającą wrazie potrzeby wyłączyć całkowicie dopływ ścieków fabrycznych do kanału.

O sposobie unieszkodliwienia ścieków fabrycznych oraz przydatności, przeznaczonych do tego celu urządzeń, decyduje w każdym poszczególnym wypadku Zarząd Miejski.

Materjał przewodów.

§ 75. Na przewody spustowe i odpływowe z wyjątkiem wypadków, niżej w § 76 wyszczególnionych, powinny być używane rury żeliwne z uszczelnieniem sznurem smołowanym i surowym oraz ołowiem.

§ 76. Zewnątrz budynku, w odległości conajmniej 2,0 metrów od ścian mogą być zakładane przewody odpływowe z rur kamionkowych z połączeniem na sznur smołowany i kit asfaltowy.

W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może pozwolić na wykonanie przewodów odpływowych zewnątrz budynku z rur betonowych, z uszczelnieniem na sznur i kit asfaltowy albo z rur kamionkowych lub betonowych z uszczelnieniem na sznur i cement lub glinę.

Zabrania się wykonywania przewodów odpływowych z rur kamionkowych lub betonowych w miejscach, gdzie przewody leżą blisko korzeni drzew, studzien, głębszych piwnic i wogóle tam, gdzie wymagana jest niezawodna szczelność.

Połączenia odpływów od zlewów, umywalek lub pisuarów z przewodami spustowemi mogą być ołowiane lub żelazne ocynkowane o średnicy odpowiedniej do syfonów.

Powiększona w średnicy nasada rury wentylacyjnej, wyprowadzonej ponad dach, powinna być wykonana z blachy cynkowej lub z innego odpowiedniego materjału.

Materjał syfonów.

§ 77. Należy używać syfonów z następujących materjałów:

a) przy średnicy 40 mm. — ołowiane lub mosiężne, niklowane w jednej sztuce;

b) przy średnicy 50 mm.—żeliwne w jednej sztuce;

c) przy średnicy 100 mm.—dla pojedyńczych klozetów żeliwne, o ile nie stanowią całości z miską klozetową i nie są wyrobione z tegoż, co miska materjału;

d) przy średnicy 100 mm. — przy grupowych ustępach, wpustach piwnicznych, tłuszczownikach—żeliwne;

e) przy średnicy 100 mm. i więcej — od wpustów podwórzowych—żeliwne lub kamionkowe, zależnie od tego, z jakiego materjału zostanie wykonany przewód odpływowy od wpustu.

Grubość ścianek syfonów nie powinna być mniejsza od grubości ścianek rur odpowiedniej średnicy i materjału.

Syfony żeliwne, wymienione wyżej pod literami b) i c), powinny być wewnątrz starannie emaljowane.

Przy połączeniu syfonów z rurami spustowemi dozwolone są połączenia kielichowe lub kołnierzowe, z wyjątkiem syfonów ołowianych, przy których połączenie powinno być wykonane jako kołnierzowe albo zapomocą mosiężnych łączników.

Materjał wpustów podwórzowych i podłogowych.

§ 78. Wpusty podwórzowe powinny być kamionkowe, żeliwne lub betonowe, stosownie do materjałów przewodów odpływowych, z któremi mają być połączone.

Wpusty podłogowe i suterenowe powinny być zawsze żeliwne.

Również powinny być żeliwne wszelkie kraty, pokrywy, płyty, wpuszczane w powierzchnię podwórza lub podłogi.

Materjał zmywaków, zlewów i tłuszczowników.

§ 79. Zmywaki powinny być kamionkowe, fajansowe, betonowe, kamienne, z kamienia nieporowatego, dobrze oszlifowanego i nieprzepuszczającego wody, lub metalowe nierdzewiejące od wewnątrz starannie emaljowane.

Zlewy kuchenne, umywalnie, wanny, powinny być z kamienia, betonu, fajansu, kamionki, porcelany, nierdzewiejącego metalu lub żeliwa, przyczem w tym ostatnim wypadku powinny być przynajmniej od wewnątrz starannie emaljowane.

Przy połączeniu miski z syfonem winna być postawiona kratka umocowana na stałe o otworach o średnicy 6 mm. Tłuszczowniki powinny być wykonane z żeliwa lub kamionki.

Materjał misek klozetowych i pisuarów.

§ 80. Miski klozetowe i pisuarowe powinny być z fajansu, porcelany lub kamionki starannie na jasno polewanej.

W ustępach ogólnych mogą być stosowane miski klozetowe żeliwne wewnątrz emaljowane.

Koryta ustępowe powinny być kamionkowe lub z innego odpowiedniego materjału.

Materjał studzienek.

§ 81. Studzienki powinny być wykonane z najlepszej prasowanej cegły na zaprawie cementowej, z betonu lub żelazo-betonu, względnie z innego materjału, odpowiadającego wymaganiom § 49.

Włazy do studzienek powinny być żeliwne, o 2 pokrywach bez otworów wentylacyjnych.

Materjał innych części kanalizacji.

§ 82. Wszelkie materjały i urządzenia, używane do robót kanalizacyjnych, powinny być w najlepszych gatunkach i odpowiadać typom i wzorom, ustalonym przez Polski Komitet Normalizacyjny.

O zdatności materjałów i urządzeń, jeszcze nieznormalizowanych, orzeka Zarząd Miejski.

Rury i kształtki kamionkowe.

§ 83. Rury i kształtki kamionkowe powinny być starannie wyrobione z najlepszego materjału dobrze wypalonego, obustronnie polewanego, bez pęknięć, skaz, pęcherzy, kamieni i t.p.

Rury i kształtki powinny być typu kielichowego, o prawidłowym przekroju kołowym.

Głębokość kielichów powinna być nie mniejsza niż 70 mm, kielichy powinny być formowane jednocześnie z formowaniem rur lub kształtek.

Wewnętrzna powierzchnia kielichów oraz zewnętrzna powierzchnia bosych końców rur i kształtek powinna posiadać odpowiednie rowki pierścieniowe na długości conajmniej 60 mm.

Długość rur prostych nie powinna przekraczać 1 m. długość kształtek — 0.6 m.

Grubość ścianek rur kamionkowych powinna conajmniej wynosić:

przy średnicy	100 mm.	—	15 mm.
„ „	150 „	—	17 „
„ „	200 „	—	19 „
„ „	250 „	—	22 „
„ „	300 „	—	25 „

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Rury i kształtki żeliwne.

§ 84. Rury i kształtki żeliwne do robót kanalizacyjnych powinny być kielichowe, odlewane z czystego drobnoziarnistego surowca, o prawidłowym przekroju kołowym. Odlew powinien być gładki, czysty, bez pęknieć, skaz, pęcherzy i t. p., posmołowany obustronnie lakierem asfaltowym w stanie gorącym.

Grubość ścianek rur żeliwnych powinna conajmniej wynosić:

przy średnicy	50 mm.	—	5 mm.
„ „	70 „	—	5 „
„ „	100 „	—	6 „
„ „	150 „	—	6 „
„ „	200 „	—	6 „

W przypadkach, w których warunki techniczne pozwalają na stosowanie lżejszego typu rur kanalizacyjnych, mogą być używane na przewody pionowe rury o następujących, grubościach ścianek:

przy średnicy	50 mm.	—	3,5 mm.
„ „	70 „	—	3,5 „
„ „	100 „	—	4,5 „
„ „	150 „	—	4,5 „
„ „	200 „	—	4,5 „

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Rury ołowiane.

§ 85. Rury ołowiane stosuje się następujących wymiarów:

wewnętrzna średnica	25 mm.	grub. ścianek	3 mm.
„ „	30 „	„ „	3,5 „
„ „	40 „	„ „	4 „
„ „	50 „	„ „	4 „

Postanowienia niniejszego paragrafu obowiązują do czasu ustalenia odpowiednich norm przez Polski Komitet Normalizacyjny.

Wykonywanie urządzeń kanalizacyjnych.

§ 86. Roboty kanalizacyjne należy wykonywać z jaknajwiększą starannością i dokładnością.

Dokładność niwelacji i kierunku przewodów powinna być zapewniona przez użycie celowników.

Rury przy układaniu należy zwracać kielichem w kierunku przeciwnym do spadku przewodu i unikać w miarę możności przycinania ich, stosując odpowiednie króćce i kształtki.

Urządzenia istniejące.

§ 87. Przy przeróbkach urządzeń istniejących mogą być uwzględnione przejściowe pewne ulgi, a mianowicie mogą pozostać:

a) istniejące rury spustowe, żeliwne i ołowiane, jeżeli znajdują się w dobrym stanie, nie przepuszczają wody i powietrza, i posiadają wymiary, niewiele różniące się od wymiarów przepisowych; może to mieć miejsce nawet wtedy, gdy rury te nie odpowiadają niniejszym przepisom co do swej konstrukcji i średnicy, i sposobu przeprowadzania, jako to umocowanie do ścian i t. p., jednakże pozostawione piony spustowe powinny być wyprowadzone ponad dach;

b) istniejące przewody podziemne odpływowe żeliwne lub kamionkowe i betonowe, o ile znajdują się w dobrym stanie, nie przepuszczają wody i posiadają odpowiednie średnice, spadki i głębokości założenia pod powierzchnią ziemi;

c) istniejące klozety wszelkiej konstrukcji, o ile znajdują się w dobrym stanie, są zaopatrzone w prawidłowo działające syfony i są należycie spłókiwane wodą;

d) zdatne do użytku zlewy kuchenne, umywalnie i wanny, zaopatrzone w zamknięcie wodne, o ile znajdują się w dobrym stanie i są zabezpieczone od zamarzania;

e) znajdujące się w stanie zdatnym do użytku wpusty, jeżeli są zaopatrzone w odpowiednie kratki, skrzynki do zatrzymywania osadów i syfony, jeżeli poziom wody w nich odpowiada warunkom zabezpieczenia od zamarzania i jeżeli te, które znajdują się wewnątrz domu, są wykonane z żeliwa.

W każdym jednak razie wszystkie części starej kanalizacji powinny być zastąpione przez nowe przybory przy pierwszej gruntownej zmianie instalacji, skoro tylko okaże się, że domowe urządzenia kanalizacyjne skutkiem starych przyborów funkcjonują w sposób wadliwy.

III. TARYFA OPŁAT.

§ 88. Za czynności, związane z udzieleniem pozwolenia na budowę urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych i na ich użytkowanie będzie pobierane:

1) za wydanie przez Zarząd Miejski potrzebnych danych sytuacyjnych, wysokościowych i innych:

a) do projektu domowego urządzenia wodociągowego zł. 2,

b) do projektu domowego urządzenia kanalizacyjnego zł. 3,

2) za rozpatrzenie projektu:

a) domowego urządzenia wodociągowego od formatu zł. 2,

b) domowego urządzenia kanalizacyjnego od formatu zł. 2,

3) za dozór Zarządu Miejskiego nad wykonywaniem budowy:

a) domowego urządzenia wodociągowego zł. 5,

b) domowego urządzenia kanalizacyjnego zł. 5,

4) za przeprowadzenie rewizji i próbę ciśnienia domowego urządzenia wodociągowego zł. 10,

5) za przeprowadzenie każdej ponownej próby ciśnienia zł. 15,

6) za przeprowadzenie rewizji budowy i szczelności domowego urządzenia kanalizacyjnego zł. 10.

§ 89. Opłata za korzystanie z wody oraz z kanałów miejskich dla celów gospodarstwa domowego na nieruchomościach, połączonych zarówno z wodociągiem miejskim, jak i z kanałem miejskim, wynosi 1.10 zł. za 1 m^3 wody, zużytej według wskazań wodomierzy.

Opłata za korzystanie z wody dla celów gospodarstwa domowego na nieruchomościach, połączonych z wodociągiem miejskim, lecz nie połączonych z kanałem miejskim, wynosi 0,80 zł. za 1 m^3. wody dostarczonej według wskazań wodomierzy.

§ 90. Ryczałtowa opłata za korzystanie z wody oraz kanałów miejskich dla celów gospodarstwa domowego na nieruchomościach, połączonych zarówno z wodociągiem miejskim jak i kanałem miejskim, wynosi 1,10 zł. za 1 m.^{3} zużytej wody.

Ryczałtowa opłata za korzystanie z wody dla celów gospodarstwa domowego na nieruchomościach, połączonych z wodociągiem miejskim, lecz niepołączonych z kanałem miejskim, wynosi 0.80 zł. za 1 m.^{3} dostarczonej wody.

Ryczałtowa opłata za korzystanie z kanałów miejskich dla celów gospodarstwa domowego na nieruchomościach połączonych z kanałem miejskim, lecz niepołączonych z wodociągiem miejskim wynosi 0,80 zł. miesięcznie od każdej osoby, zamieszkałej na odnośnej nieruchomości w danym miesiącu.

Opłaty ryczałtowe za korzystanie z wody i z kanałów, względnie tylko z wody, oblicza się w stosunku do ilości osób, zamieszkałych na nieruchomościach, przyjmując, że zużycie wody wynosi 30 litrów na osobę dziennie.

§ 91. Ryczałtowa opłata za prawo korzystania z wody i z kanałów miejskich na nieruchomościach, które mimo obowiązku nie zostały połączone w ustanowionym terminie ani z wodociągiem ani z kanałem miejskim, bądź tylko z wodciągiem lub tylko z kanałem, oblicza się według zasad, podanych wyżej w § 90.

W przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Zarząd Miejski może poszczególnym właścicielom nieruchomości zmniejszyć opłaty za prawo korzystania z wody i kanałów miejskich do 25% opłat, pobieranych w myśl ustępu poprzedniego niniejszego paragrafu.

Ryczałtowa opłata od nieruchomości, zwolnionych od obowiązku połączenia, wynosi 10% opłat obliczanych według zasad podanych wyżej w § 90, opłaty te będą pobierane niezależnie od tego, czy nieruchomości zwolnione korzystają ze zdrojów ulicznych i niezależnie od opłat, przewidzianych w ostatnim ustępie § 93.

§ 92. Opłata za wodę użytą na cele przemysłowe wynosi:

a) przy zużyciu wody mies. do 900 m^3 0.80 zł. za 1 m^3
b) „ „ „ od 901 do 1500 „ 0.70 „ „ „
c) „ „ „ „ 1501 „ 3000 „ 0.50 „ „ „
d) „ „ „ „ 3001 „ 6000 „ 0.40 „ „ „
e) „ „ „ „ 6001 „ 9000 „ 0.30 „ „ „
f) „ „ „ „ ponad 9000 „ według umowy.

Opłata za korzystanie z kanałów miejskich dla celów przemysłowych wynosi:

a) przy zużyciu wody mies. do 900 m^3 0.30 zł. za 1 m^3
b) „ „ „ od 901 „ 1500 „ 0.25 „ „ „
c) „ „ „ „ 1501 „ 3000 „ 0.15 „ „ „
d) „ „ „ „ 3001 „ 6000 „ 0.10 „ „ „
e) „ „ „ „ 6001 „ 9000 „ 0.05 „ „ „
f) „ „ „ „ ponad 9000 „ według umowy

Przedsiębiorstwom drobnego przemysłu oraz handlu rybami Zarząd Miejski może wed-

ług swego uznania przyznać opłaty ulgowe, nieprzekraczające połowy opłat pobieranych za korzystanie z wody oraz kanałów dla celów gospodarstwa domowego.

§ 93. Opłaty uiszczane przez instytucje dobroczynne i opieki społecznej, posiadające zakłady zarobkowe jak pralnie, łazienki i t. p. wynoszą za wodę 0.70 zł. za 1 m^3 wody, za korzystanie z kanałów 0.30 zł. za 1 m^3 zużytej wody.

Opłaty uiszczane przez instytucje dobroczynne i opieki społecznej, nieposiadające zakładów zarobkowych, przez szpitale, nienależące do gminy, oraz szkoły, utrzymywane przez Państwo, związki samorządowe i instytucje społeczne, wynoszą za wodę 0.50 zł. za 1 m^3 wody, za korzystanie z kanałów 0.30 zł. za 1 m^3 zużytej wody.

Opłaty uiszczane przez zakłady miejskie, jak łaźnie, hale targowe, szpital miejski, rzeźnie i inne, za wodę i za używanie kanałów wynoszą łącznie 0.35 zł. za 1 m^3 dostarczonej i zużytej wody.

Opłaty uiszczane przez ochronki, sierocińce i inne instytucje społeczne i dobroczynne, w których wszystkich pensjonarjuszy utrzymuje Zarząd Miejski, za wodę i za korzystanie z kanałów wynoszą łącznie 0.30 zł. za 1 m.^{3} dostarczonej i zużytej wody.

Opłaty za wodę zużytą do polewania ogrodów wynoszą zł. 0.50 za 1 m.^{3}.

Opłaty za wodę ze zdrojów ulicznych wynoszą 0.02 zł. za 1 wiadro 10-litrowe.

§ 94. Za wodę, użytą do gaszenia pożaru, opłaty nie pobiera się.

§ 95. Przy zastosowaniu opłat za wodę według wskazań wodomierzy, wynajmowanych odbiorcom wody, będą pobierane następujące opłaty:

1) za korzystanie z wodomierzy miesięcznie:

a) za wodomierz o średnicy dopływu	13 mm.	—	2.00 zł.
b) „ „ „ „	20 „	—	3.00 „
c) „ „ „ „	26 „	—	5.00 „
d) „ „ „ „	30 „	—	6.00 „
e) „ „ „ „	40 „	—	8.00 „
f) „ „ „ „	50 „	—	17.00 „

2) za sprawdzenie wodomierza na żądanie zainteresowanych wrazie, gdy błędy wodomierza nie przekraczają norm, ustalonych przez Główny Urząd Miar — 15 zł.

3) za naprawę uszkodzeń wodomierza, wywołanych z winy odbiorcy wody — rzeczywiste koszta naprawy z dodatkiem 20% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej,

4) za odczytanie wodomierza w wypadkach przewidzianych w § 17, ustęp 5-ty — 2 zł.

§ 96. Za roboty, wykonywane przez Zarząd Miejski na koszt właścicieli nieruchomości, pobiera się następujące opłaty:

1) za połączenie domowych urządzeń wodociągowych z wodociągiem miejskim będzie pobierana opłata od każdego metra połączenia, obliczona według rzeczywistych kosztów tego połączenia z dodatkiem 15 procentów na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej z tem jednak, że opłata za połączenia od granicy nieruchomości nie może być obliczona za większą długość tego połączenia niż połowa szerokości odnośnej ulicy, a w każdym bądź razie nie większą od 10-ciu metrów;

2) za połączenia domowych urządzeń kanalizacyjnych z kanałem ulicznym będzie pobierana opłata od każdego metra połączenia, obliczona według rzeczywistych kosztów tego połączenia z dodatkiem 15 procentów na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej z tem jednak, że opłata za połączenia od granicy nieruchomości nie może być obliczona za większą długość tego połączenia niż połowa szerokości odnośnej ulicy, a w każdym bądź razie nie większą od 10-ciu metrów;

3) za naprawę uszkodzonych urządzeń kanalizacyjnych miejskich, spowodowaną wadliwem działaniem urządzeń domowych — rzeczywiste koszta roboty z dodatkiem 20% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej;

4) za wykonanie przez Zarząd Miejski domowych urządzeń wodociągowych na koszt właściciela nieruchomości — rzeczywiste koszta roboty z dodatkiem 20% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej;

5) za wykonanie przez Zarząd Miejski domowej kanalizacji na koszt właściciela nieruchomości — rzeczywiste koszta roboty z dodatkiem 20% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej;

6) za wykonanie przez Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości zdrojów wodociągowych — rzeczywiste koszta roboty z dodatkiem 20% na pokrycie kosztów dozoru i administracji miejskiej.

IV. WEJŚCIE W ŻYCIE PRZEPISÓW.

§ 97. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni po ogłoszeniu ich w Kieleckim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 98. Z dniem wejścia w życie niniejszych przepisów tracą moc obowiązującą przepisy o połączeniu nieruchomości, zabudowanych w mieście Kielcach, z kanalizacją i wodociągiem miejskim, uchwalone przez Radę Miejską w dniu 13 marca 1930 r. i zatwierdzone przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w dniu 11 sierpnia 1930 roku, oraz zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 sierpnia 1932 r. w sprawie przepisów miejscowych o opłatach za korzystanie z wody z wodociągu gminnego i za korzystanie z kanalizacji gminnej w mieście Kielcach, ogłoszone w Kieleckim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 22 z dnia 15 września 1932 roku.

Za Ministra: *Wł. Korsak*
Podsekretarz Stanu

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

REGULACJA HIPOTEKI.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Grodzkim w Jędrzejowie obwieszcza, że na żądanie Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipoteki niżej wymienione nowoscalone kolonje rolne i części kolonij we wsi Bugaj, gminy Mstyczów, powiatu jędrzejowskiego, oznaczone na scaleniowych dowodach pomiarowych numerami porządkowemi w terminach następujących:

Dnia 27 lipca 1936 roku.

1) Kolonja rolna Nr. 1, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 23 i 43, o powierzchni 11 ha 21 mtr., pochodząca z osady Nr. tabel. 1 i będąca w posiadaniu Tomasza Urbańskiego;

2) kolonja rolna Nr. 2, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 42, 5 i 44, o powierzchni 7 ha 938 mtr., pochodzącą z osady Nr. tabel. 2 i będąca w posiadaniu Józefa Bratka, s. Józefa;

3) kolonja rolna Nr. 3, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr; 3, 34 i 45, o powierzchni 3 ha 5047 mtr, pochodząca z osady Nr. tab. 2 i będąca w posiadaniu sukcesorów Wojciecha Kordasa: Józefa Kordasa, Jana Kordasa, Heleny Kordas i Rozalji Kordas;

4) kolonja rolna Nr. 4, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 12, 28 i 50, o powierzchni 3 ha 1982 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 2 i będąca w posiadaniu Jana Hyli;

5) kolonja rolna Nr. 5, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 7, 24 i 46 o powierzchni 12 ha 6446 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 3 i będąca w posiadaniu Franciszka Bratka, s. Józefa;

6) kolonja rolna Nr. 6, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 9, 25, i 47, o powierzchni 5 ha 6857 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 4 i będąca w posiadaniu sukcesorów Franciszka Krowickiego: Stanisława Krowickiego, Franciszki Krowickiej i Antoniny Kłys;

7) kolonja rolna Nr. 7, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 2, 32 i 48, o powierzchni 5 ha 5649 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 4 i będąca w posiadaniu sukcesorów Anny Wróbel Józefa Wróbla, Bolesława Wróbla i Marji Wróbel;

8) działka gruntu ukazowego obszaru 3 ha 7026 mtr., według planu Nr. 10 i działka gruntu ukazowego obszaru 1 ha 7237 mtr., według planu Nr. 31, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 8, będącej w posiadaniu Józefa Konarskiego;

9) kolonja rolna Nr. 9, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 8, 30 i 49, o powierzchni 5 ha 6782 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 5 i będąca w posiadaniu Franciszka Bratka, s. Jana;

10) kolonja rolna Nr. 10, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 11, 39 i 51, o powierzchni 5 ha 7166 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 6 i będąca w posiadaniu Ewy Hyla, żony Jana;

11) kolonja rolna Nr. 11, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 13 i 29, o powierzchni 5 ha 708 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 6 i będąca w posiadaniu Antoniego Urbańskiego.

Dnia 28 lipca 1936 roku.

12) Kolonja rolna Nr. 12, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 1, 41 i 52, o powierzchni 6 ha 7120 mtr., pochodząca z osady Nr. tabel. 7 i będąca w posiadaniu Jana Tabora;

13) kolonja rolna Nr. 13, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 14 i 26, o powierzchni 4 ha 8296 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 7 i będąca w posiadaniu Józefa Bratka, s. Jakóba;

14) kolonja rolna Nr. 14, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 4 i 40, o powierzchni 4 ha 7358 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 8 i będąca w posiadaniu Józefa Stradomskiego;

15) działka gruntu ukazowego obszaru 4 ha 4881 mtr., według planu Nr. 21 i działka gruntu ukazowego obszaru 2 ha 8546 mtr., według planu Nr. 37, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 15, będącej w posiadaniu Wojciecha Rokickiego;

16) działka gruntu ukazowego obszaru 4 ha 6525 mtr., według planu Nr. 22 i działka gruntu ukazowego obszaru 4 ha 284 mtr., według planu Nr. 38, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 16, będącej w posiadaniu Władysława Rokickiego i sukcesorów Walentego Rokickiego: Władysława Rokickiego, Szczepana Rokickiego, Ignacego Rokickiego i Małgorzaty Rokickiej;

17) kolonja rolna Nr. 17, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz, Nr. Nr. 16, 33 i 53, o powierzchni 5 ha 1593 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 9 i będąca w posiadaniu Józefa i Zofji Kordas;

18) kolonja rolna Nr. 18, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 17 i 35, o powierzchni 5 ha 375 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 9 i będąca w posiadaniu Piotra Kordasa;

19) kolonja rolna Nr. 19, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 15, 27 i 54, o powierzchni 5 ha 1900 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 10 i będąca w posiadaniu sukcesorów Jana Urbańskiego: Jana Urbańskiego i Rozalji Urbańskiej; Jana Urbańskiego i Antoniego Urbańskiego;

20) kolonja rolna Nr. 20, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 18 i 36, o powierzchni 5 ha 5024 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 10 i będąca w posiadaniu sukcesorów Antoniego Urbańskiego: Marji Kasperek, Henryka Urbańskiego, Anny Urbańskiej, Mieczysława i Genowefy Rokickich, Katarzyny Janowskiej i Antoniego Urbańskiego;

21) kolonja rolna Nr. 22, składająca się z działki gruntu ukazowego, oznaczonej na scaleniowych dowodach pomiarowych Nr. 6, obszaru 970 mtr. kw., stanowiąca kopalnię gliny i będąca w posiadaniu ogółu wsi Bugaj.

W oznaczonych wyżej terminach osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarji Wydziału Hipotecznego w Jędrzejowie pod skutkami prekluzji.

Pisarz Hipoteczny pow. jędrzejowskiego:
Br. Kościelecki

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Grodzkim w Jędrzejowie obwieszcza, że na żądanie Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach, wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipoteki niżej wymienione nowoscalone kolonje rolne i części kolonij we wsi Brzezno i Wójtowstwo Brzezno, gminy Brzegi, powiatu jędrzejowskiego, oznaczone na scaleniowych dowodach pomiarowych numerami porządkowemi, w terminach następujących:

dnia 29 lipca 1936 roku.

1) Działka gruntu ukazowego obszaru 0,2949 ha, według planu Nr. 5, działka gruntu ukazowego obszaru 5,4563 ha, według planu Nr. 66, działka gruntu ukazowego obszaru 0,9183 ha, według Nr. 102 i działka gruntu ukazowego obszaru 1,5978 ha, według planu Nr. 121, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 1, będącej w posiadaniu Antoniego i Władysławy małż. Broniewskich;

2) kolonja rolna Nr. 2, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 37, 76, 96 i 122, o powierzchni 12 ha 1585 mtr., pochodząca z osad Nr. tab. 1 i 13 i będąca w posiadaniu Wincentego Pakuły;

3) kolonja rolna Nr. 3, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 22, 74 i 98, o powierzchni 4 ha 2070 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 1 i będąca w posiadaniu Stanisława Pakuły, s. Jana;

4) działka gruntu ukazowego obszaru 1,0475 ha, według planu Nr. 6, działka gruntu ukazowego obszaru 8,5108 ha, według planu Nr. 85, działka gruntu ukazowego obszaru 0,9770 ha, według planu Nr. 120 i działka gruntu ukazowego, obszaru 2,8464 ha, według planu Nr. 118, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 4, będących w posiadaniu Franciszka i Marjanny małż. Sułek;

5) kolonja rolna Nr. 5, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 111, 43 i 95, o powierzchni 4 ha 5814 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 2 i będąca w posiadaniu Józefa Sułka, s. Stanisława;

6) kolonja rolna Nr. 6, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 38, 41 i 104, o powierzchni 7 ha 9329 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 3 i będąca w posiadaniu Stanisława Nasidłowskiego i Józefy Nasidłowskiej;

7) kolonja rolna Nr. 7, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 35, 69, 130 i 123, o powierzchni 9 ha 8642 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 3 i będąca w posiadaniu Antoniego i Genowefy małż. Nasidłowskich;

8) kolonja rolna Nr. 8, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 30, 72, 83, 89 i 133, o powierzchni 13 ha 1314 mtr., pochodząca z osad Nr. tab. 4 i 5 będąca w posiadaniu Józefa Kamińskiego;

9) kolonja rolna Nr. 9, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 14, 67, 129 i 125, o powierzchni 10 ha 3261 mtr., pochodząca z osad Nr. tab. 4 i 9 i będąca w posiadaniu spadkobierców Stanisława Gruszki: Franciszka, Antoniego, Marji, Stefanji, Wiktorji, Józefy, Jana i Zofji;

10) kolonja rolna Nr. 10, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 3, 61 i 119, o powierzchni 4 ha 8075 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 5 i będąca w posiadaniu Adeli Gruszka I voto Maruszakowej i spadkobierców Jana Maruszaka: Janiny, Jana i Marjanny;

11) kolonja rolna Nr. 11, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 49, 11 i 128, o powierzchni 8 ha 5446 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 6 i będąca w posiadaniu spadkobierców Józefa Kałuży: Zofji Derążniak, Stanisława Kałuży i Józefa Kałuży;

12) działka gruntu ukazowego obszaru 0,4830 ha, według planu Nr. 8, działka gruntu ukazowego obszaru 2,6051 ha, według planu Nr. 42 i działka gruntu ukazowego, obszaru 0,9999 ha, według planu Nr. 103, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 12, będącej w posiadaniu Józefy Sułek i spadkobierców Stanisława Sułka: Józefa, Władysława, Marji i Zofji;

13) kolonja rolna Nr. 13, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 12, 63 i 114, o powierzchni 4 ha 3065 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 7 i będąca w posiadaniu Władysławy Latkowskiej, ż. Józefa;

14) działka gruntu ukazowego obszaru 0,4445 ha, według planu Nr. 40, działka gruntu ukazowego obszaru 0,6160 ha, według planu Nr. 81, i działka gruntu ukazowego obszaru 4,3789 ha, według planu Nr. 135, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 14, będącej w posiadaniu Stanisława Ziętala;

15) kolonja rolna Nr. 15, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 71 i 136, o powierzchni 8 ha 6493 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 8 i będąca w posiadaniu Stanisława Ziętala i Antoniny Czuba z domu Ziętalówny.

Dnia 30 lipca 1936 roku.

16) Kolonja rolna Nr. 16, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 9, 45 i 100, o powierzchni 4 ha 2476 mtr., pochodząca z osady Nr. 9 tab. i będąca w posiadaniu Antoniego i Józefy małż. Grzyb;

17) kolonja rolna Nr. 17, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 44 i 101, o powierzchni 4 ha 4569 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 9 i będąca w posiadaniu Kazimierza Łachwy;

18) działka gruntu ukazowego obszaru 0,1599 ha, według planu Nr. 65 i działka gruntu ukazowego obszaru 2,6731 ha, według planu Nr. 108, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 18, będącej w posiadaniu Wojciecha Cielibały;

19) działka gruntu ukazowego obszaru 0,8732 ha, według planu Nr. 4, działka gruntu ukazowego obszaru 1,5199 ha, według planu Nr. 70, działka gruntu ukazowego obszaru 3,4325 ha, według planu Nr. 90 i działka gruntu ukazowego obszaru 7,9438 ha, według planu Nr. 137, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 20, będącej w posiadaniu Józefa Pakuły, s. Jana;

20) działka gruntu ukazowego obszaru 0,1930 ha, według planu Nr. 36, działka gruntu ukazowego obszaru 2,5205 ha, według planu Nr. 64, i działka gruntu ukazowego obszaru 1,0777 ha, według planu Nr. 105, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 21, będącej w posiadaniu Stanisława Pakuły, s. Jakóba i spadkobierców Teofila Skrzypczyka: Franciszka, Stanisława, Józefa i Wincentego Skrzypczyków;

21) kolonja rolna Nr. 23, składająca się z działki gruntu ukazowego, oznacz. Nr. 115, o powierzchni 5 ha 4759 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 13 i będąca w posiadaniu Józefa Pakuły, s. Kazimierza;

22) działka gruntu ukazowego obszaru 0,3814 ha, według planu Nr. 33, działka gruntu ukazowego obszaru 4,5118 ha, według planu Nr. 47, działka gruntu ukazowego obszaru 0,6150 ha, według planu Nr. 86 i działka gruntu ukazowego obszaru 1,7748 ha, według planu Nr. 107, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 24, będącej w posiadaniu Józefa Taracha, s. Florjana;

23) kolonja rolna Nr. 25, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 34, 62 i 97, o powierzchni 4 ha 2247 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 15 i będąca w posiadaniu Józefa i Józefy małż. Nowak;

24) działka gruntu ukazowego obszaru 0,3784 ha, według planu Nr. 32, działka gruntu ukazowego obszaru 4,4020 ha, według planu Nr. 84, działka gruntu ukazowego obszaru 1,1700 ha, według planu Nr. 91 i działka gruntu ukazowego obszaru 2,3846 ha, według planu Nr. 131, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 26, będącej w posiadaniu Franciszka i Franciszki małż. Pakuła;

25) kolonja rolna Nr. 27, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 24, 48, 109 i 127, o powierzchni 8 ha 2386 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 16 i będąca w posiadaniu Ignacego Zabojszcza;

26) kolonja rolna Nr. 28, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 31, 46, 106 i 117, o powierzchni 7 ha 2772 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 17 i będąca w posiadaniu Aleksandra Taracha;

27) kolonja rolna Nr. 29, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 28, 75, 132 i 126, o powierzchni 10 ha 7434 mtr., pochodząca z osad Nr. tab. 18 i 19 i będąca w posiadaniu Józefa i Marjanny małż. Ulor;

28) kolonja rolna Nr. 30, składająca się z działki gruntu ukazowego, oznacz. Nr. 93, o powierzchni 2 ha 6099 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 18 i będąca w posiadaniu Antoniny Sułek;

29) działka gruntu ukazowego obszaru 0,1551 ha według planu Nr. 15, działka gruntu ukazowego obszaru 5,9103 ha, według planu Nr. 68, i działka gruntu ukazowego obszaru 2,0178 ha, według planu Nr. 134, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 31, będącej w posiadaniu Wincentego Łachwy;

30) kolonja rolna Nr. 32, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 60 i 94, o powierzchni 5 ha 4290 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 21 i będąca w posiadaniu Józefa Molendy.

Dnia 31 lipca 1936 roku.

31) Kolonja rolna Nr. 33, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 21, 73 i 99, o powierzchni 4 ha 1865 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 21 i będąca w posiadaniu Jana Taracha;

32) kolonja rolna Nr. 35, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 18 i 124, o powierzchni 1 ha 4232 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 23 i będąca w posiadaniu spadkobierców Agnieszki Ziętal: Władysława, Romana i Józefa Ziętalów;

33) kolonja rolna Nr. 36, składająca się z działki gruntu ukazowego, oznacz. Nr. 112, o powierzchni 2521 mtr.², pochodząca z osady Nr. tab. 24 i będąca w posiadaniu spadkobierców Kazimierza Zabojszcza: Jana, Ludwika, Stanisława, Józefy i Stanisława Zabojszczów;

34) kolonja rolna Nr. 37, składająca się z działki gruntu ukazowego, oznacz. Nr. 79, o powierzchni 7908 mtr.^{2}, pochodząca z osady Nr. tab. 25 i będąca w posiadaniu Józefa Sołtysika, s. Jakóba;

35) kolonja rolna Nr. 38, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 20, 19 i 80, o powierzchni 7149 mtr.^{2}, pochodząca z osady Nr. tab. 26 i będąca w posiadaniu spadkobierców Józefa Golonko: Józefy, Anny, Marji i Wincentego Golonków;

36) kolonja rolna Nr. 39, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 29, 54 i 78, o powierzchni 1 ha 9200 mtr., pochodząca z osady Nr. tab. 27 i będąca w posiadaniu spadkobierców Józefa Sołtysika, s. Antoniego: Stanisława i Tomasza Sołtysików;

37) działka gruntu ukazowego obszaru 0,1394 ha, według planu Nr. 13, stanowiąca część kolonji rolnej Nr 40, będącej w posiadaniu Józefa i Marjanny małż. Słoma;

38) kolonja rolna Nr. 42, składająca się z działki gruntu ukazowego, oznacz. Nr. 25, o powierzchni 1069 mtr.^{2}, będąca w posiadaniu Franciszka Gajosa;

39) działka gruntu ukazowego obszaru 0,1168 ha, według planu Nr. 26, stanowiąca część kolonji rolnej Nr. 43, będącej w posiadaniu spadkobierców Stanisława Łachwy, s. Michała: Michała, Jana, Wincentego, Józefa, Józefy i Stanisławy Łachwów;

40) kolonja rolna Nr. 44, składająca się z działki gruntu ukazowego, oznacz. Nr. 88, o powierzchni 4650 mtr.^{2}, stanowiąca grunty po zmarłym Bartłomieju Nowaku bez sukcesorów;

41) kolonja rolna Nr. 45, składająca się z działki gruntu ukazowego, oznacz. Nr. 27, o powierzchni 1532 mtr.^{2}, będąca w posiadaniu Walentego Sikory;

42) działka gruntu ukazowego obszaru 0,1600 ha, według planu Nr. 10 stanowiąca część kol. roln. Nr. 48 pod nazwą: „Osada szkolna";

43) kolonja rolna Nr. 49, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 59, 77, 82, 87, 116, 49, 49, 17, 16 i 39, o ogólnej powierzchni 6 ha 2719 mtr.^{2}, w skład której wchodzą: kopalnia gliny, piaski i grzebaliska, kamieniołomy, Kowalówka, wspólnota Sokołek, dział II wspólnota, dział III wspólnota i trzy place gromadzkie, będąca w posiadaniu gromady wsi Brzezno i Wójtowstwo Brzezno.

W oznaczonych wyżej terminach osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarji Wydziału Hipotecznego w Jędrzejowie pod skutkami prekluzji.

Pisarz Hipoteczny pow. jędrzejowskiego:
Br. Kościelecki

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Grodzkim w Jędrzejowie obwieszcza, że na żądanie Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipoteki niżej wymienione nowoscalone kolonje rolne i części kolonji we wsi Kotlice, gminy Raków, pow. jędrzejowskiego, oznaczone na dowodach pomiarowo-scaleniowych odpowiedniemi numerami w terminach następujących:

dnia 3 sierpnia 1936 roku.

1) Kolonja rolna Nr. 1, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 8, 101 i 149, o powierzchni 6,4085 ha, pochodząca z osady Nr. tabel. 1 i będąca w posiadaniu Wincentego i Piotra br. Baran;

2) działka gruntu ukazowego obszaru 4,1328 ha, według planu Nr. 28, działka gruntu ukazowego obszaru 0,6164 ha, według planu Nr. 100 i działka gruntu ukazowego obszaru 1, 5114 ha, według planu Nr. 116, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 2, będącej w posiadaniu sukc. Piotra Stępnia — Stanisława, Józefy, Agnieszki i Wincentego Stępniów;

3) kolonja rolna Nr. 3, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 29, 99 i 117, o powierzchni 6, 7937 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 3 i będąca w posiadaniu Stanisława Klamki;

4) kolonja rolna Nr. 4, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 30, 98 i 118, o powierzchni 7,0166 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 4 i będaca w posiadaniu Kazimierza Plicha;

5) działka gruntu ukazowego obszaru 3,4620 ha, według planu Nr. 49, działka gruntu ukazowego, obszaru 0,3082 ha, według planu Nr. 97 i działka gruntu ukazowego, obszaru 0,9823 ha, według planu Nr. 124, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 5, będącej w posiadaniu Piotra Sęka, s. Macieja;

6) działka gruntu ukazowego obszaru 4,4155 ha według planu Nr. 1, działka gruntu ukazowego obszaru 0,3082 ha, według planu Nr. 96 i działka gruntu ukazowego obszaru 0,1632 ha, według planu Nr. 126, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 6, będącej w posiadaniu Stanisława Lniaka i sukc. Katarzyny Lniak —Stanisława Lniaka;

7) kolonja rolna Nr. 7, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. N. Nr. 21, 95 i 162, o powierzchni 3,08071 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 6 i będąca w posiadaniu Józefy Koprowskiej;

8) kolonja rolna Nr. 8, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 22, 50, 94 i 163, o powierzchni 3, 8182 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 6 i będąca w posiadaniu Wojciecha i Barbary małż. Stępień;

9) kolonja rolna Nr. 9, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 31, 93 i 119, o powierzchni 7,3833 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 7 i będąca w posiadaniu Antoniego i Antoniny małż. Dąbek;

10) kolonja rolna Nr. 10, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr.

13, 92 i 154, o powierzchni 6,5544 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 8 i będąca w posiadaniu Jana Skibińskiego;

11) kolonja rolna Nr. 11, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 91 i 136, o powierzchni 4, 7010 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 9 i będąca w posiadaniu spadkobierców Tomasza Sobieraja—Józefa, Jana i Zofji Sobierajów;

12) kolonja rolna Nr. 12, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 20, 90 i 161, o powierzchni 3,8921 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 9 i będąca w posiadaniu spadkobierców Katarzyny Klamka — Wojciecha, Agnieszki, Anny, Stanisława, Jadwigi Klamków i Agnieszki Misztal;

13) kolonja rolna Nr. 13, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 51, 89 i 123, o powierzchni 5,0960 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 10 i będąca w posiadaniu Piotra i Marjanny małż. Dębińskich;

14) działka gruntu ukazowego obszaru 3,8182 ha, według planu Nr. 135 i działka gruntu ukazowego obszaru 0,3082 ha, według planu Nr. 88, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 14, będącej w posiadaniu Pawła i Marjanny małż. Dębińskich;

15) kolonja rolna Nr. 15, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. N. 40, 45, 87 i 132, o powierzchni 5,5462 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 11 i będąca w posiadaniu Józefa Słomy;

16) kolonja rolna Nr. 16, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 12, 86 i 153, o powierzchni 5,9566, ha pochodząca z osady Nr. tab. 12 i będąca w posiadaniu Jana Klamki;

17) kolonja rolna Nr. 17, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 18, 85 i 159 o powierzchni 6, 3445 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 13 i będąca w posiadaniu Teodora Nowaka;

18) kolonja rolna Nr. 18, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 84 i 121, o powierzchni 6,8121 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 14 i będąca w posiadaniu Jakóba Plicha;

19) działka gruntu ukazowego obszaru 16120 ha, według planu Nr. 131, działka gruntu ukazowego obszaru 3,5179 ha, według planu Nr. 34 i działka gruntu ukazowego obszaru 0,6164 ha, według planu Nr. 83, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 19, będącej w posiadaniu Franciszka Barana;

20) kolonja rolna Nr. 20, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 9, 82 i 150, o powierzchni 5,4267 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 16 i będąca w posiadaniu Józefy Kurkiewicz.

Dnia 4 sierpnia 1936 roku.

21) Kolonja rolna Nr. 21, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 5, 81 i 146 o powierzchni 2, 6473 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 17 i będąca w posiadaniu Franciszka Klamki;

22) kolonja rolna Nr. 22, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. N. 6, 80 i 147, o powierzchni 2,6784 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 17 i będąca w posiadaniu spadk. Agnieszki Nogaj — Jana Nogaja;

23) działka gruntu ukazowego obszaru 3,3097 ha według planu Nr. 27, działka gruntu ukazowego obszaru 0,6164 ha, według planu Nr. 79 i działka gruntu ukazowego obszaru 1,5123 ha, według planu Nr. 115, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 23, będącej w posiadaniu Józefa Pawlika;

24) kolonja rolna Nr. 24, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 42, 78, 106 i 129, o powierzchni 13,5424 ha, pochodząca z osad Nr. tabel. 19 i 39 i będąca w posiadaniu spadkobierców Kazimierza i Marjanny małż. Włoszczyk — Jana, Józefa Włoszczyków i Jadwigi Gałeckiej;

25) kolonja rolna Nr. 25, składająca się z działek gruntu ukazow., oznacz. Nr. Nr. 10, 77 i 151, o powierzchni 5, 6269 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 20 i będąca w posiadaniu Jana i Stanisławy m. Ciosk;

26) kolonja rolna Nr. 26, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz, Nr. Nr. 76, 108 i 111, o powierzchni 10,6275 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 21 i będąca w posiadaniu spadkobierców Stanisława i Marjanny małż. Duchniak—Franciszka i Jana Duchniaków;

27) kolonja rolna Nr. 27, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 47, 75 i 128, o powierzchni 7,5165 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 22 i będąca w posiadaniu spadkob. Jana i Katarzyny małż. Błaszkiewicz—Antoniny i Jana Błaszkiewiczów i Heleny Sęk;

28) kolonja rolna Nr. 28, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 16, 74 i 157, o powierzchni 5,8856 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 23 i będąca w posiadaniu Piotra i Marjanny małż. Lniak;

29) kolonja rolna Nr. 29, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 15, 73 i 156, o powierzchni 5,8642 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 24 i będąca w posiadaniu sukc. Andrzeja Fijołka—Jana, Piotra i Józefy Fijołków;

30) kolonja rolna, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 38, 48, 72 i 165, o powierzchni 5,7825 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 25 i będąca w posiadaniu sukcesorów Jana Plicha, s. Jakóba—Tadeusza i Stanisława Plichów;

31) kolonja rolna Nr. 31, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 71 i 127, o powierzchni 6,5042 ha, pochodzącą z osady Nr. tab. 26 i będąca w posiadaniu

sukcesorów Marcina Smorąga — Janiny, Antoniny, Edwarda, Marjana i Władysława Smorągów;

32) kolonja rolna Nr. 32, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 3, 70 i 144, o powierzchni 2,5527 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 27 i będąca w posiadaniu Józefy Sęk, ż. Wojciecha;

33) kolonja rolna Nr. 33, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 4, 69 i 145, o powierzchni 2,5702 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 27 i będąca w posiadaniu Stanisława Dąbka;

34) kolonja rolna Nr. 34, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 17, 68 i 158, o powierzchni 5,9406 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 28 i będąca w posiadaniu Cecylji Podsiadło;

35) kolonja rolna Nr. 35, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 37, 67 i 166, o powierzchni 5,1439 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 29 i będąca w posiadaniu Marjanny Jędrzejczyk;

36) kolonja rolna Nr. 36, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 11, 66 i 152, o powierzchni 5,5876 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 30 i będąca w posiadaniu Jana Marka;

37) działka gruntu ukazow. obszaru 3,3277 ha, według planu Nr. 24, działka gruntu ukazowego obszaru 0,6164 ha, według planu Nr. 65, i działka gruntu ukazow. obszaru 1,9139 ha, według planu Nr. 112, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 37, będącej w posiadaniu Wincentego Pawlika;

38) kolonja rolna Nr. 38, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 14, 64 i 155, o powierzchni 5,6510 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 32 i będąca w posiadaniu Franciszka i Agnieszki małż. Skibińskich;

39) kolonja rolna Nr. 39, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 36, 63 i 167, o powierzchni 5,0422 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 33 i będąca w posiadaniu Marjanny Fatyga.

Dnia 5 sierpnia 1936 roku.

40) Kolonja rolna Nr. 40, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 62, 107 i 110, o powierzchni 12,7325 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 34 i będąca w posiadaniu Stanisława Skóry i sukc. Józefy Skóra — Anieli Skóra;

41) kolonja rolna Nr. 41, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 23, 61 i 125, o powierzchni 6,7907 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 35 i będąca w posiadaniu sukc. Piotra Chabel i Józefy I v. Chabel II v. Misztal — Katarzyny, Jana, Józefa i Agnieszki Chabelów;

42) kolonja rolna Nr. 42, składająca się z działek gruntu ukazow. oznacz. Nr. Nr. 35, 60 i 168, o powierzchni 5,5082 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 36 i będąca w posiadaniu Katarzyny Mijoł;

43) działka gruntu ukazowego obszaru 3,4204 ha, według planu Nr. 25, działka gruntu ukazowego obszaru 0,7633 ha, w/g planu Nr 59 i działka gruntu ukazow. obszaru 15000 ha, w/g planu Nr. 113, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 43, będącej w posiadaniu Stanisława Janusa;

44) działka gruntu ukazowego obszaru 3,3068 ha, w/g planu Nr. 26, działka gruntu ukazow. obszaru 0,8482 ha, w/g planu Nr. 58 i działka gruntu ukazow. obszaru 1,5075 ha, w/g planu Nr. 114, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 44, będącej w posiadaniu Wincentego Grabalskiego;

45) kolonja rolna Nr. 45, składająca się z działek gruntu ukazow., oznacz. Nr. Nr. 105 i 140, o powierzchni 4,6341 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 40 i będąca w posiadaniu Katarzyny Plich;

46) kolonja rolna Nr. 46, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 104 i 139, o powierzchni 4,1277 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 40 i będąca w posiadaniu Kazimierza Kaczkowskiego;

47) działka gruntu ukazow. obszaru 4,2226 ha według planu Nr. 133 i działka gruntu ukazowego obsz. 0,4942 ha, według planu Nr. 103, stanowiące część kolonji rolnej Nr. 47, będącej w posiadaniu sukc. Józefa Bieńka — Katarzyny, Jadwigi, Stanisława, Franciszki, Juljanny, Władysława i Antoniny Bieńków;

48) kolonja rolna Nr. 48, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 102 i 143, o powierzchni 6,0662 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 42 i będąca w posiadaniu Katarzyny Słonina;

49) kolonja rolna Nr. 49, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 19 i 160, o powierzchni 4,7287 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 43 i będąca w posiadaniu Wincentego i Józefy małż. Kurowskich;

50) kolonja rolna Nr. 50, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 55, 56 i 120, o powierzchni 7,1863 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 44 i będąca w posiadaniu Stanisława Kani i sukc. Marjanny Kania — Piotra, Agnieszki i Józefy Kaniów;

51) kolonja rolna Nr. 51, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 39 i 164, o powierzchni 3,5303 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 45 i będąca w posiadaniu Marcina Klamki;

52) kolonja rolna Nr. 52, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 7 i 148 o powierzchni 3,4441 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 46 i będąca w posiadaniu Teofila Barana;

53) kolonja rolna Nr. 53, składająca się z działki gruntu ukazowego, oznacz. Nr. 41, o powierzchni 8,0835 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 47 i będąca w posiadaniu szkoły;

54) kolonja rolna Nr. 54, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 52 i 54, o powierzchni 2,1201 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 48 i będąca w posiadaniu Stanisława Czyżewskiego;

55) kolonja rolna Nr. 55, składająca się z działek gruntu ukazowego, oznacz. Nr. Nr. 44 i 53, o powierzchni 2,0890 ha, pochodząca z osady Nr. tab. 49 i będąca w posiadaniu sukc. Franciszka Marczewskiego Janiny, Marjanny i Heleny Marczewskich;

56) działka gruntu ukazowego obszaru 0,1445 ha, według planu Nr, 134, stanowiąca część kolonji rolnej Nr. 60, będącej w posiadaniu Piotra Sęka, s. Benedykta;

57) działka gruntu ukazowego obszaru 0,7570 ha, według planu Nr. 57, stanowiąca część kolonji rolnej Nr. 64, będącej w posiadaniu Jana i Agnieszki małż. Misztal;

58) kolonja rolna Nr. 67, składająca się z działki gruntu ukazowego, oznacz. Nr. 109, o powierzchni 2,0149 ha, stanowiąca wspólną kopalnię piasku i będąca w posiadaniu ogółu wsi Kotlice.

W oznaczonych wyżej terminach osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarji Wydziału Hipotecznego w Jędrzejowie pod skutkami prekluzji.

Pisarz Hipoteczny pow. jędrzejowskiego:
Br. Kościelecki

LICYTACJE I PRZETARGI.

Naczelnik Więzienia Ciężkiego na Świętym Krzyżu ogłasza, iż **w dniu 30 kwietnia 1936 r.,** o godzinie 12 rano, odbędzie się licytacja zapomocą ofert na dostawę dla więzienia 300 metrów żyta.

Reflektanci winni **do dnia 30 kwietnia 1936 r.** przesłać listem poleconym oferty w należycie zapieczętowanych kopertach bez firmy, pod adresem Więzienia na Swiętym Krzyżu, opatrzonych napisem: „oferta na dostawę żyta".

Oferty nadsyłane inną drogą ewentualnie podskrobywane lub poprawiane rozpatrywane nie będą.

Oferta winna być sporządzona bez żadnych poprawek i podskrobań z dołączeniem wadjum w wysokości 5% ofertowej dostawy, ewentualnie kwitu Kasy Skarbowej na dokonaną wpłatę.

Z warunkami dostawy reflektanci zapoznać się mogą w kancelarji więzienia.

Z pośród reflektantów dostawę powyższą otrzyma ten, kto zaoferuje najniższą cenę za wyżej wyszczególnione artykuły loco Swięty Krzyż, oraz najdogodniejsze warunki dostawy i regulowania należności.

Naczelnik Więzienia Ciężkiego na Świętym Krzyżu ogłasza, iż **w dniu 30 kwietnia 1936 r.**, o godz. 12 rano, odbędzie się licytacja zapomocą ofert na dostawę dla więzienia następujących artykułów: 60 metrów mąki żytnio-pytlowej i 10 metrów kaszy pęczaku.

Reflektanci winni **do dnia 30 kwietnia 1936 r.** przesłać listem poleconym oferty w należycie zapieczętowanych kopertach bez firmy, pod adresem Więzienia na Swiętym Krzyżu, opatrzonych napisem: „oferta na dostawę mąki i pęczaku".

Oferty nadsyłane inną drogą ewentualnie podskrobywane lub poprawiane rozpatrywane nie będą.

Oferta winna być sporządzona bez żadnych poprawek i podskrobań z dołączeniem wadjum w wysokości 5% ofertowej dostawy, ewentualnie kwitu Kasy Skarbowej na dokonaną wpłatę.

Z warunkami dostawy reflektanci zapoznać się mogą w kancelarji więzienia.

Z pośród reflektantów dostawę powyższą otrzyma ten, kto zaoferuje najniższą cenę za wyżej wyszczególnione artykuły loco Święty Krzyż, oraz najdogodniejsze warunki dostawy i regulowania należności.

Naczelnik Więzienia Ciężkiego na Świętym Krzyżu ogłasza, iż **w dniu 30 kwietnia 1936 r.**, o godzinie 12 rano, odbędzie się licytacja zapomocą ofert na dostawę dla więzienia w terminie od dnia 1 maja 1936 r. do 31 lipca 1936 r. mięsa wołowego po 250 kg. tygodniowo.

Reflektanci winni **do dnia 30 kwietnia 1936 r.** przesłać listem poleconym oferty w należycie zapieczętowanych kopertach bez firmy, pod adresem Więzienia na Swiętym Krzyżu, opatrzonych napisem: „oferta na dostawę mięsa wołowego".

Oferty nadsyłane inną drogą ewentualnie podskrobywane lub poprawiane rozpatrywane nie będą.

Oferta winna być sporządzona bez żadnych poprawek i podskrobań z dołączeniem wadjum w wysokości 5% ofertowej dostawy, ewentualnie kwitu Kasy Skarbowej na dokonaną wpłatę.

Z warunkami dostawy reflektanci zapoznać się mogą w kancelarji więzienia.

Z pośród reflektantów dostawę powyższą otrzyma ten, kto zaoferuje najniższą cenę za wy-

oej wyszczególnione artykuły loco Swięty Krzyż, żraz najdogodniejsze warunki dostawy i regulowania należności.

UNIEWAŻNIENIE ZAGUBIONYCH DOKUMENTÓW I WEKSLI.

Skibiński Bronisław, zam. w Sosnowcu, ogłasza o zagubieniu dowodu rejestracyjnego motocykla Nr. rej. KL. 73431. (3—2)

Rybiński Jerzy Piotr, zam. w Ogrodzieńcu, pow. olkuskiego, ogłasza o zagubieniu prawa jazdy, wydanego w 1934 r. przez Urząd Wojewódzki Kielecki. (2—2)

Liburska Marja, zamieszk. w Olszówce Starej, gm. Wodzisław, pow. jędrzejowskiego, ogł. o skradzeniu jej dowodu osobistego, wyd. przez Zarząd Gminny Wodzisław.

Fabryka Amunicji w Skarżysku, ogłasza o zagub. Nr. rejestr. samochodu KL. 71.014, wyd. przez Urząd Wojewódzki Kielecki.

Litwin Franciszek (r. 1901), zam. w Kielcach, ogłasza o zagub. książeczki wojskowej, wyd. przez P. K. U Kielce, karty rowerowej, wyd. przez Star. Pow. w Kielcach oraz karty, upoważniającej do pobier. zasiłku z tytułu bezrobocia, wyd. przez Zarząd Miejski w Kielcach.

Urząd Wojewódzki Kielecki unieważnia n. przeciąg trzech lat kalendarzowych samochodowe znaki rejestracyjne Nr. KL. 2938, KL. 71.016 i KL. 71.875.

Śpiewak Władysław ze wsi Stobiec, gm. Baćkowice pow. opatowskiego, ogłasza o zagubieniu dowodu osobistego, wyd. przez Zarząd Gminny Baćkowice, pow. opatowskiego.

Sp. Jeziorowskiego Stanisława z Janowa, gm. Góra Puławska, pow. kozienickiego, ogłasza o zagub. dowodu tożsamości konia Serja F Nr. 292.499, wystaw. na nazw. b. właściciela *Jeziorowskiego Stanisława.*

Palusiński Jan z Ogrodzieńca, gm. Ogrodzieniec, pow. olkuskiego, ogłasza o zagubieniu karty rzemieślniczej, na prowadzenie piekarstwa, wyd. przez Starostwo Powiatowe w Olkuszu.

Zgubioną książ. wojskową, wydaną przez P. K. U. Częstochowa na imię *Fajera Józefa,* unieważnia się.

Zginął dowód tożsam. konia Serja E Nr. 659,823, wystaw. na nazwisko właścic. *Makowskiego Franciszka* z Jeżówki.

Unieważnia się skradzioną legitymację Nr. 669, wystawioną przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów w Krakowie na nazwisko *Czekałowej Heleny,* asystenta pocztowego.

Zginął dowód tożsamości konia Serja D Nr. 172.960, wystawiony na nazwisko właścic. *Goldsztajna Jakóba* z Sosnowca.

Zaginął dowód tożsamości konia Serja B Nr. 254.306, wyd. na nazwisko właścic. *Bałdysa Michała* ze wsi i gm. Zagórze.

Zagubiony dowód tożsamości konia Serja F Nr. 05.278, wystaw. na nazw. właścic. *Kułaka Konstantego* z Sosnowca, unieważnia się.

Unieważnia się zagubioną legitymację szkolną, upoważniającą do ulgowego przejazdu koleją, wyd. przez Dyrekcję Szkoły Rzem.-Przemysłowej w Sosnowcu, na nazwisko *Wieczorka Aleksandra* za Nr. 4270/190/36.

Zginęła legitymacja szkolna Nr. 4270/25/35, wyd. przez Dyr. Szkoły Rzem.-Przemysł. w Sosnowcu na nazwisko *Ciołek Mieczysława.* Takową unieważnia się.

Unieważnia się zagub. legitymację Nr. 4270/180 36, wyd. przez Dyr. Szkoły Rzem.-Przemysłowej w Sosnowcu na nazwisko *Szpajera Natana.*

Szlezynger Hilel (r. 1909), zam. w Sosnowcu, ogł. o zagubieniu książeczki wojskowej, wyd. przez P. K. U. Sosnowiec, oraz dowodu osobistego, wyd. przez Zarząd Miejski Sosnowiec.

Nisenbaum Icek Wolf (r. 1908), zam. w Będzinie, ogł. o zagub. książeczki wojskowej, wyd. przez P. K. U. Sosnowiec.

Wysocka Felicja, zam. w Porąbce, ogł. o zagub. legitymacji nauczyc., wyd. przez Inspektorat Szkolny Sosnowiecki za Nr. 744.

Skradziony weksel na 114 zł. 64 gr., z wystawienia Robotniczej Huty Szklanej „Sława" w Kielcach Nr. 44, pł. 20 lipca 1936 r. na zlecenie *Sz. Buksnera* z Opoczna, unieważnia się.

Zilbersztajn Mendel (r. 1903), zam. w Kielcach, ogł. o zagubieniu książeczki wojskowej wraz z kartą mob. wydanych przez P. K. U. Kielce i dowodu osobistego, wyd. przez Zarząd Miejski w Kielcach.

Niestuj Józef, zam. w Kielcach ogłasza o zagub. świadectwa szkolnego z ukończenia 5 oddz. Szkoły Powszechnej im. St. Konarskiego w Kielcach.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki w Kielcach. Zamek. Tel. Nr 1788.

Prenumerata za 1936 r. — 24 zł. Numer pojedyńczy — 1 zł. Cena ogłoszeń: o postępowaniu spadkowem — pojedyńcze 10 zł., zbiorowe po 7 zł. od każdego postępowania; o regulacji hipoteki — pojedyńcze 12 zł., zbiorowe po 9 zł. od każdej nieruchomości; za wiersz szpaltowy lub jego miejsce — 60 gr.; jedną szpaltę — 30 zł.; jedną stronę dwuszpaltową — 60 zł. Drobne ogłoszenia jednokrotne: o unieważnieniu dokumentów osobistych — 20 gr. za wyraz, najmniej 3 złote; dowodów tożsamości koni — 1 złoty; znaków i dowodów rejestr. pojazdów mechanicznych, dokumentów na broń i weksli — 5 złotych. Za ogłoszenia trzykrotne opłata potrójna.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30.632 i potwierdzenie wpłaty nadsyłać do Administracji „Kieleckiego Dziennika Wojewodzkiego".

Druk. Kieleckiej Spółki Wydawniczej — ul. Sienkiewicza Nr. 16.